

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ I.—Τεύχος 111

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1917

“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχμαὶ	12.—
Διὰ τοὺς Διδασκάλους	»	8.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ	Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Σελίνια	10.—
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Δρ. Χρ.	12.—

Ἐκδοσις ἐκλεκτῆ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ Δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὀδὸς Μενάνδρου 83.—ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: “ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,, - ΑΘΗΝΑΩ

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πᾶν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγράφαι ἄρχονται ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. 1.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀπὸ «τὰ ἄνθη τοῦ κακοῦ»: Γεωργίου Σημηριώτη.—Τὸ λάλημα τῶν πετεινῶν: Θόγενίας Ζωγράφου.—Τὰ Ἡμερολόγια: Πολυδῶρον Παπαδημητρίου.—Ὁ νόμος τοῦ ἰσχυροτέρου: (μετάφρασις) Δοξ. Alex.—Ἡ κραυγὴ τοῦ πλήθους: Κόστα Χλωροῦ.—Τοῦ φωτός τὰ θύματα: Χ.—Ὁ Γενικὸς ἀποκλεισμός: Ὁ Εἰδικός.—Ἰανουάριος 1917. Γύρω ἀπὸ τὴν πολεμικὴν ζωὴν.—Νικητάρια.—Ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν.—Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ μηνός.—Λαογραφία: I. Π. Σταματούλη.—Ἀπὸ τὰ περίεργα τῆς ζωῆς.—Βιβλία καὶ περιοδικά.—Ἀνακρινῶν ἑλληνικῶν Ἐταιρείας θαλασσιῶν ἐπιχειρήσεων.—Ἐκθεσις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ κ. Ἀντωνίου Παληοῦ.
ΚΟΣΜΟΣ: Οἱ κ. Πρόεδροι.—Αἱ ὑψηλαὶ πρωτοβουλία.—Ὁ Ἄθως.—Ἡ οἰκονομικότερα τροφή.—Ἡ πείνα.—Τὸ ναυτικὸν δαιμόνιον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ I.

ΑΘΗΝΑΙ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1917.

ΤΕΥΧΟΣ 111

ΑΠΟ “ΤΑ ΑΝΘΗ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ,,

ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΩΝΤΛΑΙΡ

Ο ΕΧΘΡΟΣ

Ὅλη μου ἡ νεότης ἐπέρασε καθὼς μὰ μάθη μπόρα,
Χρυσοσκισμένη ποῦ καὶ ποῦ ἀπὸ ἥλιους στραυτερούς.
Κι' ἔτσι ἡ βροχὴ τὴ ρήμαξε κι' ὁ κεραννὸς ποῦ, τώρα,
Λίγους μέσ' τὸ περβόλι μου βροῖσκω καρποὺς γερούς.

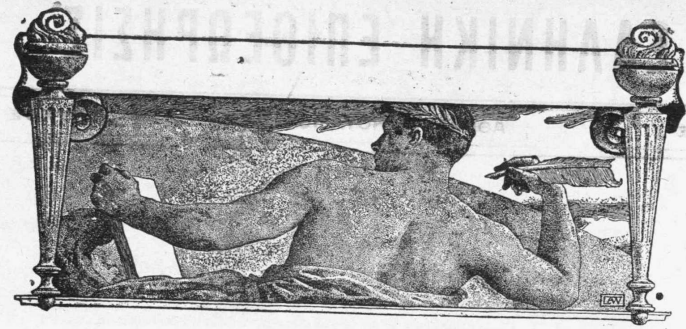
Καὶ γὰ ποῦ τοῦ φθινόπωρον σίμωσα τ' ἀργομάλι,
Καὶ πρέπει πὰ γὰ βάλω ἔμπρὸς τὸ φτιάρι, τὸ τσαπί,
Τὴν πλημμυροχομένη γῆ γὰ μεταφτιάσω πάλι,
Ποῦ ἄνοιξαν λάκκοι ἀπ' τὰ νερά βαθεῖς σὰν τάφοι ἐκεῖ.

Καὶ ποὺς ξέρ' ἂν τὰ λούλουδα τὰ νέα ποῦ ἐλπίζω ἀκόμα
Θὰ βροῦν στὸ ξεπλυμένο αὐτὸ σὰν ἀργομάλι, χῶμα,
Τὴν κρύφια τροφὴ ποῦδινε μὰ δόναμις σ' αὐτά;

— Ὡ πόνε! πόνε! Ὁ καιρὸς τρώει τὴ ζωὴ, τὴ λῶνει
Κι' ὁ σκοτεινὸς αὐτὸς ἐχθρὸς ποῦ τὴν καρδιά μαςσά,
Ἄπ' ὅσο αἶμα χάνομε, ἀνθεῖ καὶ δυναμώνει.

Μετάφρασις

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ

ΤΟ ΛΑΛΗΜΑ ΤΩΝ ΠΕΤΕΙΝΩΝ

Περί τὰ εξημερώματα ἀποκωμωμένοι ἀπὸ κατα-
νυχκατικῆν καὶ παρατεταμένην ἀγρυπνίαν σὲ φιλικὸ
σάλονακι ὅπου συγκεντρώνονται συνήθως οἱ φίλοι τῶν
χαρτοπαικτικῶν συγγενήσεων διευθυνώμεθα πρὸς τὴν
κατοικίαν μας. Κατὰ τὴν νεοελληνικὴν συνήθειαν, ὅσοι
σύνονται ἀπὸ τὰ θλιγνότερα μιάς ποικηρικῆς συνεδριάσεως
δὲν κατορθώνουσι ποτὲ νὰ εὐρεθῶν σύμφωνοι πρὸς τὴν
ὥραν τῆς διαλύσεως. Ὅχι ὑπάρξουν παντοῦτε γαμένοι οἱ
ὅποιοι θὰ ἀξιοῦν καθ' οἰκονόμητον ἀναγκαστικῶς
καὶ ἐκνευρωτικῶν ἀγρυπνιῶν τὴν ὅποια ἀνακουφίζει
ἡ διασκεδάξις ἐνίοτε τὸ ἔμμεσον συμφέρον τὸ ὅποιο
ἢ galerie δύναται νὰ ἔχη ἐπὶ τῶν παικτικῶν.

Ὅταν λοιπὸν μὴ βραδεῖα εὐρέθημεν ὑπὸ τοῦς ὄρους
αὐτοῦ καὶ ὑπεχρεωθῆμεν τὰς πρωϊνάς ὥρας νὰ ἐπι-
στρέψωμεν στὸ σπήτι μας ἀντικρούσαμε τὴν εἰκόνα
τῆς μεγαλοπρεποῦς οἰκίας τῆς κοιμωμένης πόλεως
στολισμένην ἀπὸ τῆς λιποψυχούσης σεληνῆς τὰς ἀρ-
γυροσταλάκτους λάμπας.

Μέσα στὴν γαλήνην καὶ τὴν ἡμελίαν ποῦ ἐπιβάλλεται
στὴ ψυχῇ τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἀκούσθη-
κε τὸ ἐγερτήριον ἄλλημα τοῦ πετεινοῦ.

Κι-νι-ρι-κου...
Τὸ ἄλλημα αὐτὸ ποῦ χρησιμεύει ὡς σύνθημα με-
ταξὺ τῶν πετεινῶν τῆς γειτονιάς, τὸ ἄλλημα αὐτὸ
ποῦ προλέγει στοὺς χωρικοὺς μεταβολὴν καιροῦ ἢ
χρησιμεῖ γιὰ νὰ λαμβάνωμεν ἰδέαν τῆς ὥρας οἱ οἰ-
κόνοιοι ἀγρόται, τὸ ἄλλημα αὐτὸ ποῦ συγκινεῖ τὴν
τρυφερὴν συντροφίαν τοῦ κοιταστοῦ, ἀντήχησε ζωηρὰ
μέσα στὴν νυκτερινὴ ἡσυχία καὶ μὰς ἐπανέφερε στὴ
μνήμη μερικὰ περίεργα γεγονότα ποῦ ἀκούσαμε πρὸς
τινῶν ἐτῶν στὴν Γαλλία. Κάποιος φίλος τῆς ἀγροτι-
κῆς ζωῆς ποῦ πέρασε πολλὰ χρόνια στὸ Βέλγιο μὰς
διηγεῖτο μερικὰ περίεργα καὶ ἀγνωστα στὸ τόπο μας
γὰ τὸ πετεινὸ.

Ὅσα θὰ διηγηθῶμε ἐμμεθα βέβαια ὅτι θὰ διεγεί-
ρουν τὴν περιέργειαν τῶν ἀναγνυστῶν μας καὶ ἀξίζουν
νὰ μὰς ἀπαχολήσουσι ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς.

Οἱ Βέλγοι λέγουσι: "Ὅσον περισσότερο λαλεῖ δ

πετεινὸς τόσο μεγαλύτερα εἶνε τὰ αὐγά: Εἰς τὴν
Φλάνδραν καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν Οὐαλλῶν ἰσχυρί-
ζονται ὅτι τὸ ἄλλημα τοῦ πετεινοῦ εἶνε δειγμὰ ῥώμης
καὶ ζωτικότητος. Καὶ ἡ ῥώμη καὶ ἡ ζωτικότης παρὰ
γεῖ το κρέας καὶ τὰ αὐγά. Αἱ Βελγίδες χωρικοὶ δὲν
λέγουσι ποτὲ ὅτι ἔχουν γερὸ πετεινὸ, ἀλλ' ὅτι ἔχουν
τραγουδιστὴν πετεινὸν. Ὅς ἐκ τούτου συνγὰ εἰς τὸ Βέλ-
γιον κἀμνον διαγωνισμοὺς πετεινῶν εἰς τὸ ἄλλημα.
Τὸ ρεκόρ τῆς ἐπιτυχίας ἐνὸς πετεινοῦ μὲ καλὸν ἄλλημα
ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν διάρκειαν τοῦ ἄματός ἐν συνδυ-
σμῷ πρὸς τὸ γλυκὺ τῆς φωνῆς.

Οἱ κορυφαῖοι τοῦ εἶδους εἶνε ὁ πετεινὸς τοῦ Ἑλ-
μπερδάν. Ὁ πετεινὸς αὐτὸς φθάει εἰς τὸν τελευ-
ταῖον τόνον παρατείνων τὸν ἦχον εἰς αὖξουσαν γρω-
ματικὴν κλίμακα καὶ, ὅταν εὐθὴν εἰς τὴν πιὸ ὑψηλὴν
ὅτα ἐπαναπίπτει διὰ τῆς αὐτῆς κλίμακας εἰς ὅσον τὸ
δυνατὸν χμηλὸν τόνον. Τέλειος μουσικοδιδάσκαλος!

Τώρα ποῖα σχέσις μεταξὺ ἐνὸς ὑπερῶχο ἄματός
καὶ παραγωγῆς αὐγῶν; Τοῦτο εἶνε δύσκολον νὰ ἐξη-
γηθῇ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ αὐγά τῶν ὀρνίθων ποῦ
καταγοῦνται ἀπὸ τραγουδιστὰς πετεινοὺς εἶνε μεγάλα
καὶ εἰςαίετα. Αἱ ἰσπανικαὶ ὀρνίθες ποῦ προέρχου-
νται ἀπὸ πετεινοὺς ποῦ τοὺς ἀποκαλοῦν τραγουδιστὰς
τοῦ βουνοῦ εἶνε ὀρνίθες ποῦ δίδουν πολλὰ αὐγά.

Οἱ πετεινοὶ τῆς Φλάνδρας καὶ τῶν Ἑσπαριῶν τῆς
Ἀμβέρσας καὶ τῆς Λιμβούργης εἶνε ἐπίσης ἄριστοι
τραγουδισταί. Ὅσοι λαλήσαν ἐνὸς μιάς ὥρας περισ-
σότερες φωνῆς αὐτοὶ εἶνε καὶ οἱ καλλίτεροι. Οἱ Οὐαλ-
λοὶ μάλιστα τὸ ἔχουν εἶδος σπόρ. Αὐτοὶ θέτουσι εἰς
συναγωνισμὸν μικροὺς πετεινοὺς, ἀγαποῦν δὲ ἰδιαίτε-
ρως αὐτὴν τὴν διασκεδάσιν οἱ ἐργάται τῶν μεταλλ-
λείων καὶ τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων τοῦ Ἀ-
νατολικοῦ καὶ Κεντρικοῦ Βελγίου. Οἱ μικροσκοπικοὶ
πετεινοὶ τῆς νάνου φυλῆς τῆς Ἀμβέρσας εἶνε οἱ θαυ-
μασιώτεροι τραγουδισταί. Ἀπὸ αἰώνων πολλῶν λέ-
γουσι οἱ εἰδικοὶ ὅτι τοὺς ἐξασκῶν εἰς τὸ ἄλλημα γιὰ
νὰ φθάσῃ εἰς αὐτὴν τὴν τελειότητα Ἡ κόττα γιὰ
τῆς τῆς φυλῆς εἶνε πρῶτης τάξεως αὐτοαυτοαυγός.
Ἄς προσεξοῦμε οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὰς γραμμάς μας
αὐτὰς καὶ ἄς δώσωμε πληροφορίας διὰ τῶς ἐλληνικοὺς
πετεινοὺς οἱ ὅποιοι εἶνε βεβαίως λαλλισταὶ καὶ ἐνο-
χλητικωτάτοι πολλὰκις εἰς τὴν γειτονίαν.

Δὲν ὑπάρχει, ἴσως, ἕτερον ζήτημα, τὸ ὅποιον ἂν
ἀπαχολήσει καὶ ἂν ἀπαχολῇ τόσους, ὅσον τὸ ζήτημα
τῶν ἡμερολογίων. Ἄλλὰ λησμονοῦ: μῆπως καθῆκε
ποῦ δὲν προσπλήθῃ νὰ διορθῶν κατὰ κεικῶς κειμε-
νον; Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅποιον ἡμεῖς, τοῦλάχιστον, νομί-
ζομεν, ὅτι ἐδέετο βελτιώσεως εἶνε αὐτὸς οὗτος ὁ ἄνθρω-
πος, τὸν ὅποιον τόσον ὀλίγον, ἀτυχῶς, φροντίζουσι νὰ
βελτιώσωσι.

Ἀναμειβόμενος τὸ ἐν χρήσει ἡμερολόγιον δὲν εἶνε
τέλειον μὲ τὴν ποικιλίαν τῶν μηνῶν, τῶν μὲν ἔχον-
των 30 ἡμέρας, τῶν δὲ 31, τοῦ δὲ Φεβρουαρίου 28
καὶ 29 ἀνὰ τετραετία, δεκὰ ἔτος εἶνε δεκάκτον! Ἄλλ'

ὅμως ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἀρχαιότητά του, τὴν δύ-
ναμιν τῆς παραδόσεως καὶ τῆς συνήθειας, ἐπίσης δὲ
τὴν ποικιλίαν καὶ τὸ ἀπροσδόκητον, μὴ ὑπαρχούσης
γῆθρον αὐτοῦ οὐδεμιᾶς σχέσεως μεταξὺ τῶν ἡμερομη-
νίων καὶ τῶν ἡμερῶν. Νομίζω δὲ ὅτι ἐν ἡμερολόγιον,
οὗτινος ἡ 1η ἐκάστοτε μηνὸς θὰ ἔπιπτε πάντοτε Κυ-
ριακὴν ἢ Δευτέραν ἢ οἰκονόμητον ἄλλην ἡμέραν, θὰ ἦτο
λίαν ἀνιερὸν καὶ ὅτι ἡ ἀσυμμετρία αὐτῆ, δι' ἣν ἀκριβῶς
μείνονται τὸ ἐκ παραδόσεως ἡμερολόγιον, εἶνε μίᾳ
ἀδιάρτητον ἐπιπέδῳ εὐχρηστίαις. Οὐδεὶς δ' ἐπίσης δύ-
ναται νὰ λησμονήσῃ ὅτι οἱ μῆνες, ὅπως τοὺς γνωρί-
ζομεν ἀκολουθοῦνται ἀπὸ μίαν θαυμασταὴν συνουσίαν
ἀναμνηστικῶν λαϊκῶν, ποιητικῶν, μετεωρολογικῶν, πο-
λιτικῶν, ἠθικῶν, οἰκογενειακῶν καὶ θὰ ἦτο λίαν δυσ-
ρεῖς ν' ἀπαλλαγώμεν αὐτῶν χωρὶς νὰ προκαλέσωμεν
μεγάλους περισπασμοὺς. Σχετῆσι πρὸς στιγμὴν, ὅτι ἂν
μὴ ἐκ τῶν ὀρατίων μεταρρυθμίσεων ἐπαρχῆται οὐδεὶς,
ὅλα αἱ ἡμερομηνία δι' ὧν συνδέομεν τὴν ζωὴν μας,
αἱ ἀναμνήσεις μας—εὐχρηστίαις ἢ θλιβεραῖς—θὰ μετα-
βάλλοντο ἄρτην. Ἡ γέννησίς σας, ὁ γάμος σας, ὁ θά-
νατος προσφιλῶν ὑπάρξουν, ὅλα τὰ κυριώτερα γεγο-
νότα τῆς ζωῆς σας, θὰ μετετίθεντο! Κὼ διατὶ ὅλα
αὐτὰ; Διὰ νὰ ἱκανοποιηθῶν μερικὸν ἀπρησμένον θερά-
ποντες τῶν μαθηματικῶν, οὗτινος δὲν δύναται νὰ
υπερέβωσι: ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπλὴ ἀναλογία μεταξὺ
τοῦ ἔτους καὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὅτι ἡ Γῆ δὲν εὐχε-
ρήθη νὰ συμπληρωθῇ τὸν περὶ τὸν Ἥλιον περιπατόν
τῆς μὲ ἀξίον ἀριθμὸν περιστροφῶν καὶ μὲ ποικίλους
διαμέτρους. Ὅς νὰ τοῖς ἦτο δυνατόν νὰ μεταβάλωμεν
κατὰ τὴν μῆκος ἢ ἀκαταστασία τῶν μηνῶν μὰς ἠνόγη-
τοῦ, ἀφοῦ εἴμεθα συνθηθεμένοι ἐκ παιδικῆς ἡλικίας.

Ἀναμειβόμενος θὰ ἦτο καλλίτερον ἐν τὸ ἔτος διη-
ρεῖται κανονικῶς, δηλαδὴ, ἐν ἡ γήραια Γῆ ἀπεσφάξῃ
νὰ ἐπιταχύνῃ κατὰ τὴν τὸν δρόμον τῆς καὶ νὰ περιστρέ-
φεται περὶ τὸν ἥλιον εἰς 364 ἡμέρας. Ὅχι ἔχομεν
τὸς ἀκριβῶς 52 ἑβδομάδας ἢ οἰονόμητον ἄλλον συν-
δυασμὸν ὀρθήτους ὅτι τὸ 364 κέκτηται ἱκανοὺς διαι-
ρέτας. Ἄλλ' ἀφοῦ δὲν ἔχει οὕτω, τὸ θέλω νὰ μὰς
ἐνοχλοῦν ἐκίστοτε διὰ τῶν νέων συστημάτων τῶν,
ἄτινα προσπαθοῦν νὰ παρεμβάλωσι εἰς τὸ ἔτος ὅπως
ἔχει, ὅπερ, κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην, δὲν ἔ' ἄλ-
λ' ἔχει. Λάβετε δ' ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι τὸ ζήτημα τῶν
ἡμερολογίων δὲν εἶνε νέον.

Καίτοι τὸ ἡλιακὸν ἔτος δὲν ὠρίσθη μετὰ σχετικῆς
τινὸς ἀκριβείας εἰρη κατὰ τὸν δέκατον ἔκτον αἰῶνα,
ἐν τούτοις πρὸ 4000 ἐτῶν οἱ Αἰγύπτιοι τῷ ἀπέδιδον
365 ἡμέρας καὶ πρὸ 6000 ἐτῶν οἱ Χαλδαῖοι τὸ διή-

ρουν εἰς 12 μῆνας. Ἐξ ἄλλου οἱ Ἕλληνες διήρεσαν
τὴν ἡμέραν εἰς 12 ἴσα μέρη, ἐπίσης δὲ εἰς ἄλλα τόσα
καὶ τὴν νύκτα. Αἱ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὥραι δὲν ἦσαν
ἴσαι καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους: αἱ ὥραι τῆς
ἡμέρας κατὰ τὸ θέρος ἦσαν μεγαλύτεραι, ὅπως καὶ
αἱ ὥραι τῆς νυκτὸς κατὰ τὸν χειμῶνα. Οἱ Ἰουδαῖοι
ἐπίσης διήρουν τὴν ἡμέραν εἰς ὥρας. Οὐχ ἦτιον θμῶς
τὸ μᾶλλον πιθανὸν εἶνε ὅτι κατ' ἀρχὰς ἀντεπεκρίνετο
εἰς τὸ τέταρτον τῆς Σεληνῆς. Ἡ Σεληνὴ, τῷ ὄντι,
γάρ εἰς τὰς κανονικὰς αὐτῆς φάσεις, εἶνε τὸ πρῶτον
ἡμερολόγιον τῶν ἀνθρώπων.

Πολλοὶ ἀρχαῖοι λαοί, μεταξὺ τῶν ὀπίμων καὶ οἱ
Ἕλληνες, ἠγνοῦν τὴν ἐβδομάδα. Ἐγένετο τὸ πρῶτον
ἀποδεχτὸν ὑπὸ τῶν Ρωμαίων ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεο-
δοσίου. Ὁπωσδήποτε ἡ ἐβδομάς ἔλακε τὴν καταγωγὴν
τῆς ἐκ τῆς ἀνατολῆς. Οἱ ἀρχαῖοι ἠκούοντο νὰ δίδουν
εἰς τὰς ἐπτά ἡμέρας τὰ ὀνόματα τῶν Θεῶν τῶν.

Ἡ ἡμέρα εἰς μὲν τοὺς Χαλδαίους ἤρχιζεν ἀπὸ τῆς
ἀνατολῆς τοῦ Ἥλιου, εἰς δὲ τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς
δύσεως αὐτοῦ, εἰς δὲ τοὺς Αἰγυπτίους καὶ Ἕλληνας τὸ
μεσονύκτιον, ὧν τὸ παράδειγμα ἀκολουθοῦμεν καὶ σή-
μερον.

Ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἦτο εἰς μὲν τοὺς
Αἰγυπτίους τὸ Σάββατον, εἰς δὲ τοὺς Ἑβραίους ἢ
Κυριακὴ. Δὲν γνωρίζομεν θμῶς ἐὰν ἡ ταυτότης τῶν
ἡμερῶν διετηρήθη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μωϋσέως ἢ
Σωσώστρου.

Ὁ Ρωμαῖος ἔδωκεν εἰς τὴν Ρώμην τὸ ἔτος τῶν 10
μηνῶν, πανομοιότυπον μὲ τὸ τῆς Ἀλβας. Οἱ μῆνες
οὗτοι διήρουν ἕσον καὶ ἡ Σεληνὴ, ὅπερ ἀποτέλει
300 ἡμέρας Ἄλλὰ τὸ ἡμερολόγιον οὗτο ἔχει καὶ
τὸς ἐμβολιμῶς ἡμέρας τοῦ. Αἱ Ρωμαϊκαὶ ἡμέραι δὲν
ἔχουν ὀνόματα, ὑπελογίζοντο δι' ἀφαίρεσεως ἀπὸ τῆς
καλῆδος καὶ τῶς νῦνας.

Οἱ Χαλδαῖοι εἶχον ἥδη τὴν ἐβδομάδα 3800 ἔτη
π. Χ. Φαίνεται δ' ὅτι οἱ Βαβυλωνῖοι καὶ οἱ Αἴ-
γύπτιοι μετέδωκαν τὴν ἐβδομάδα εἰς τοὺς Ἰουδαίους,
οὗτοι διήρουν ἕσον καὶ ἡ Σεληνὴ, ὅπερ ἀποτέλει
300 ἡμέρας Ἄλλὰ τὸ ἡμερολόγιον οὗτο ἔχει καὶ
τὸς ἐμβολιμῶς ἡμέρας τοῦ. Αἱ Ρωμαϊκαὶ ἡμέραι δὲν
ἔχουν ὀνόματα, ὑπελογίζοντο δι' ἀφαίρεσεως ἀπὸ τῆς
καλῆδος καὶ τῶς νῦνας.

Τὰ γαλδικαῖα ἔγγραφα ἠποδεικνύουν ὅτι ἀπὸ τῆς
ἐποχῆς τοῦ Χαμμορραμπί (2200 π. Χ.) ὑπῆρχεν
ὄρισμένον ἡμερολόγιον, δι' οὗ τὸ ἔτος εἶχεν ὡς ἄρτην
τὸν μῆνα Μικρὸν (σήμερον Μάρτιος—Ἀπρίλιος), ὅστις
τότε ἀντεπεκρίνετο εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Κριοῦ.

Οἱ ἀρχαῖοι ἠγνοῦν τὴν μετακίνησιν τῶν ἰσημερι-
νῶν ἀστέρων ὀπισθὸς ἰσχυροῦς ἀνεκάλυψε, ὅτι δὲν εἶνε οἱ αὐ-
τοὶ ἀστερισμοί, ὡς ᾔλλομεν κατὰ τὰς νύκτας ἐκὰ-
στης ἐποχῆς, ἀλλ' ὅτι τὰ ἰσημερινὰ σημεῖα μετατί-
θενται βραδέως ἐπὶ τοῦ Οὐρανίου ἰσημερινοῦ. Ἐνῷ
οἱ τὰ Βαβυλωνῖοι καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐνόμιζον ὅτι ἰσφι-
στατο καθαρῶς λόγος μεταξὺ τῶν Ζωδιακῶν σημεῖων
καὶ τῶν ἐποχῶν. Ὁ δεύτερος μῆν τῶν Χαλδαίων, ὁ
Κροσίδι, ἀντεπεκρίνετο εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Ταύ-
ρου, οὗτινος φέρει τὸ ὄνομα, ὁ δὲ τρίτος ὁ Κῆς εἶς
τὸν τὸν Διδώμων.

Οι Αιγύπτιοι είχαν δύο ημερολόγια, εν πολιτικών και έπειρον Ιερών, του μὲν ὄντος ἡλιακοῦ, τοῦ δὲ ἀστρικοῦ. Τὸ ἡλιακὸν εἶχε 12 μῆνας ἐκ 30 ἡμερῶν ἕκαστος, καὶ προσέθετον 5—ἐμβόλιμους—ἡμέρας διὰ νὰ ποτελέσουν τὸν ἐνιαυτὸν. Τὸ ἔτος τοῦτο ἐκ 365 ἡμερῶν ἤρχιζε διὰ τοῦ μηνὸς Τὴθ κατὰ τὸ φθινόπωρον. Τὸ ἡμερολόγιον ἀκριβῶς τοῦτο παρεδέχθησαν καὶ οἱ Ἑβραῖοι. Τὸ ἱερὸν ἢ ἀστρικὸν ἔτος τῶν Αἰγυπτίων ἤρχιζε μετὰ τοῦ Ἀσπερισμοῦ τοῦ Κρισοῦ.

Τὸ Ἰουδαϊκὸν ἔτος εἶχε πάντοτε 12 μῆνας σεληνιακοῦς, καὶ προσέθετον ἓνα ἐμβόλιμον μῆνα διὰ ν' ἀνταποκρίνηται τὸ ἔτος μὲ τὰς τέσσαρας ἐποχάς. Ὁ ἐμβόλιμος μῆν προσετίθετο πρὸ τοῦ τελευταίου μηνὸς Ἀδχάρ. Ἡ Γραφή ἄλλως τὸ λέγει ὅτι τὰ φῶτα τοῦ στερεώματος ἐδημιουργήθησαν ὡς σημεῖα ὑποδεικνύοντα τὰς ἐποχάς, τὰ ἔτη καὶ τὰς ἡμέρας. Ἡ ἡμέρα τῆς νέας σελήνης ἦτο ἱερά διὰ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἀνηγγέλλετο διὰ πυρῶν ἐπὶ τῶν ὄρεων ἢ διὰ ταχυδρόμων.

Τὸ ἀρχαῖον ἀραβικὸν ἡμερολόγιον ἦτο καθαρῶς σεληνιακόν. Ἀπετελείτο ἐκ 12 σεληνιακῶν μηνῶν ἄνευ ἐμβολίουμοι τοιούτου. Τὸ ἔτος ὀπισθοβόρειε κατὰ τριά-

κοντα δύο καὶ ἡμίσειαν ἡμέρας ἐπὶ τῶν ἐποχῶν.

Σήμεραν τὸ τε ἀραβικὸν καὶ μαωμεθανικὸν ἔτος εἰσὶν ἠνωμένα ἀνὰ 30, ὡν τὰ μὲν 19 ἔχουν 354 ἡμέρας τὰ δὲ 11 356 προσθέτοντες ἑκάστη μίαν ἐμβόλιμον ἡμέραν. Ἡ μὲση διάκρισις τοῦ μαωμεθανικοῦ μηνὸς δὲν διαφέρει οὕτω ἡ 2 ἢ 3 δευτερόλεπτα μιανέας σεληνιακῆς περιόδου, ὅπερ δὲν ἐπεφέρειν διαφορὰν εἰμὴ μιᾶς ἡμέρας ἀνὰ 2400 ἔτη.

Ἡ Κίνα ἐπίσης ἔχει σεληνιακὸν ἡμερολόγιον, οὗτινος οἱ μῆνες ἔχουν διαδοχικῶς 29 καὶ 30 ἡμέρας καὶ οὔτινες ἀργονταί, ὅταν ἡ Σελήνη εὐρίσκηται μεταξὺ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς γῆς. Εἰς δέκατος τρίτος μῆν προστίθεται μετὰ τὸ τέλος ἐκάστης σειράς 30 σεληνίων. Οὐχ ἤττον ὅμως τοῦτο δὲν εἶνε ἀρκετὸν ἵνα κάμη τὸ ἔτος ν' ἀνταποκρίνηται μὲ τὰς ἐποχάς καὶ οἱ γεωργοὶ τοῦ φιλοσύγου τοῦτου κράτους προστρέχουν εἰς εἰδικὰ μέσα διὰ νὰ γνωρίζουν τὴν ἐποχὴν τῆς σπορᾶς ἢ τοῦ θερισμοῦ, ἐπίσης δὲ τὴν τοῦ κινήγιου καὶ τῆς ἀλείας. Διὰ τοῦτο τὸ Σινικὸν ἡμερολόγιον εἶνε τὸ μάλλον ζητούμενον καθ' ὄλοντον κόσμον.

(Ἔπειτα συνέχεια)

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ ΧΑΤΖΗΝΑΜΗ ΓΡΙΟΥ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΥ

ΚΑΤΑ τὴν ἐποχὴν τῆς βασιλείας Ἰακώβου τοῦ Α'. Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἔζη εἰς Κίνσμπρουκ «ένας εὐγενὴς Σάξων ὀνόματι Κρόμγουελ. Κατόκει μόνος εἰς τὴν ἐξοχικὴν του ἑπαυλιν καὶ διήρχετο τὸν καιρὸν τοῦ κινήγιου καὶ πίνων μετὰ τινῶν φίλων του. Ὁ μόνος δὲ συγγενὴς τὸν ὅποιον εἶχεν ἦτο ἓνας μικρὸς ἀνεψιὸς του ὁ Νόλλυς ὅστις ἐκάθητο μετὰ τῶν γονέων του εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἐπαύλειος.

Ἦτο ζωηρὸν παιδίον 9 ἔως 10 ἔτων δὲν ἐφοβείτο τίποτε καὶ ἦτο πάντοτε ἑτοιμὸν νὰ ὀρμήσῃ εἰς τὸν κίνδυνον ἀπὸ τῶν ὁποίων πολλὰκι δὲν διέφευγεν εἰμὴ ὡς ἐκ θαύματος.

Μίαν πρωΐαν ὁ μικρὸς Νόλλυς εὐρίσκετο κατὰ τὸ σύνθησις εἰς τοῦ θείου του, ὅταν μία εἰδησις ἐκυκλοφόρησεν ἀνὰ τὴν ἑπαυλιν. Ὁ Κρόμγουελ εἶχε λάβῃ τηλεγράφημα τοῦ Βασιλέως, διὰ τοῦ ὁποίου τοῦ ἀνηγγέλλετο ἡ ἀφίξις του εἰς τὴν ἑπαυλιν.

Ἡ εἰδησις αὐτὴ ἔφερε γενικὴν ἀναστάτῳσιν. Οἱ μάγειροι λαβόντες διαφόρους διαταγὰς προσεπέθουν ὅσον τὸ δυνατόν τὰ προπαρασκευάστωι γεῦμα ἀνάλογον τοῦ ὑψηλοῦ ξένου καὶ ὅλον ἐν γένει τὸ προσωπικὸν τοῦ Κρόμγουελ εὐρίσκετο εἰς κινήσιν. Ὁ μόνος ὅστις ἐφαίνετο ἡσυχῶς ὅπως πάντοτε ἦτο ὁ μικρὸς Νόλλυς ποῦ ἐπαίζεν εἰς τὸν κήπον.

Τέλος ἀλλήλιγγες ἠκούσθησαν ἀναγγέλουσαι τὴν ἀφίξιν τοῦ ὑψηλοῦ ξένου καὶ μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἡ βασιλικὴ ἀμαξὴ ἐστάθμυσεν ἐξῶθεν τῆς ἐπαύλειος. Ὁ Κρόμγουελ, ὅστις εἶχε πσῦχι εἰς συναντήσιν τοῦ Βασιλέως ἐγονυπέτησεν ὅπως τὸν βοήθησῃ νὰ καταβῇ καὶ τοῦ πύργῃ τὸ «ὡς εὐ παρέστη»

Ὁ Βασιλεὺς ἀντιχαϊρετήσας φιλικῶτατα εἶπεν :

— Ἔφερα καὶ τὸν υἱὸν μου Κάρολον καὶ ἔλιπῶ κυρίε Κρόμγουελ ὅτι θὰ ἔχῃς καὶ σὺ κανένα υἱὸν διὰ νὰ παίξουν μαζί».

Ὁ Κρόμγουελ ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν ἀμαξίαν καὶ διέκριεν ἓνα ὠχρὸν παιδίον 8 ἔως 9 ἔτων πολυτελῶς ἐνδεδυμένον τὸ ὅποιον ὅμως ἐφαίετο πολὺ ὑπερήφανον.

— Δυστυχῶς, Μεγαλειότατε, δὲν ἔχω υἱὸν ἀπῆντησεν αὐτός, ἀλλὰ ἓνα ἀνεψιὸν ποῦ θὰ θεωρήσῃ τὸν ἑαυτὸν του εὐτυχῇ νὰ παίξῃ μετὰ τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα».

Πρὶν ὅμως παύσῃ νὰ ὁμιλῇ ὁ Κρόμγουελ ἓνα παιδί μὲ ὕψος τολμηρὸν διέσχισε τὴν μακρὰν σειράν τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν αὐλικῶν ἐφθασε μέχρις αὐτοῦ καὶ μόλις εἶδε τὸν μικρὸν πρίγκιπα ἐστάθη ἐνώπιόν του καὶ τὸν ἐκύτταξε μὲ ἀπάθειαν. Ἦτο ὁ μικρὸς Νόλλυς.

— Εἶνε ὁ ἀνεψιὸς μου, εἶπεν ὁ Κρόμγουελ καὶ ἐπρόσθεσε χαμηλῶντων τὸν τόνον τῆς φωνῆς του— Νόλλυ, χαϊρέτῃαι τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα.

Τὸ παιδίον ἔστράφη ἀμέσως πρὸς τὸν Βασιλέα ὑπεκλήθη βαθύτατα καὶ τὸν ἐχαϊρετήσε μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ.

— Εἶσαι πολὺ καλὸ παιδί εἶπεν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἐπαρουσίασε τὸ παιδίον εἰς τὸν Υἱὸν του. Ὁ μικρὸς Πρίγκηψ συνειδητῶμενος εἰς τὰς θωπείας, ἔτεινε πρὸς αὐτὸν τὴν χεῖρα πρὸς ἀπαμῶσιν, ἀλλ' ὁ Νόλλυς δὲν ἐκινήθη.

— Δοιπὸν, ποῦ εἶπεν ὁ θεός του—τί περιμένεις διὰ νὰ κάμῃς τὸ καθήκον σου ;

— Τὸ καθήκον μου, ἀνέκραξε τὸ παιδίον ἐκπλη-

κτον—θέλετε νὰ με ἀναγκάσετε νὰ φιλήσω τὸ χεῖρ αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ ;

Καὶ μὲ μίαν ὑπερήφανον χειρονομίαν ἀπόθιξε τὸν βραχίονα τοῦ μικροῦ Πρίγκηπος.

Πάντες οἱ αὐλικοὶ καὶ αὐτὸς ὁ Κρόμγουελ ἔμειναν ἐκστατικοὶ διὰ τὴν αὐθάδειαν του καὶ μόνος ὁ Βασιλεὺς ἐγένεσεν εἰπὼν ὅτι ὁ Νόλλυς ἦτο ἓνας πραγματικὸς Ἀγγλος καὶ ὅτι ἐδεικνυεν εἰς τὸν υἱὸν του τί εἶδος λαθὸν θὰ ἐκυθέρνα μίαν ἡμέραν.

Ὁ μικρὸς Πρίγκηψ ἐδάγκασε τὰ χεῖλη του ἀπὸ θυμὸν καὶ ἔφαμεν ἓνα περιφρονητικὸν κίνημα.

Μετὰ τὸ μικρὸν τοῦτο ἐπεισόδιον εἰσῆλθον εἰς τὴν ἑπαυλιν, ὅπου παρετέθη γεῦμα εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τοὺς αὐλικούς του, ὁ δὲ μικρὸς Πρίγκηψ, ὁ Κόλλυς καὶ τινες φίλοι του ἀπεσῦθησαν εἰς μίαν αἴθουσαν, ὅπου θὰ ἐπαίζον διάφορα παιγνίδια, θὰ ἐξευματίζαν δὲ ἀργώτερα εἰς ἄλλην τράπεζαν διότι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν οὐδέποτε παρεκάλητο παιδιὰ εἰς τὰ ἐπίσημα γεύματα.

Ἀκόμη ὅμως δὲν εἶχον φθάσῃ εἰς τὰ ἐπιτόρπια ὅταν ἤκουσαν θόρυβον καὶ φωνὰς προερχομένας ἐκ τῆς αἴθουσας τῶν παιδιῶν.

Κατ' ἀρχὴς κανεὶς δὲν ἐκινήθη νομίσαντες ὅτι ἐπρόκειτο περὶ παιγνιδίου τινὸς ἀλλ' ἀκούσαντες κλαύματα καὶ λυγμοὺς πάντες ἤρχισαν ν' ἀνησυχῶσιν ὁ δὲ Κρόμγουελ ἐγενεθεὶς κατατρομαγμένος :

— Ὁ Θεὸς νὰ μὰς φυλάττῃ ! Ὁ Νόλλυς θὰ ἔλαμε πάλιν κανένα κατόρθωμα.

Μερικοὶ αὐλικοὶ δὲν ἠκολούθησαν καὶ ἀνοίξαντες τὴν θύραν τῆς αἴθουσας τῶν παιδιῶν εὐρέθησαν πρὸ ἀπροσδοκίτου θεάματος : Ὁ μικρὸς πρίγκηψ Κάρολος κατέκειτο εἰς τὸ μέσον τῆς αἴθουσας μὲ τὰ ἐνδύματα του σκοτισμένα καὶ ἐσχιζομένα κλαίων μετὰ λυγμῶν.

Ὁ Νόλλυς εἰς μικρὰν ἰπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν ἐπέτεκετο μὲ ὕψος προκλητικὸν ἑτοιμὸς νὰ ὀρμήσῃ ἐκ νέου μετὰ πολλῆς δὲ δυσκολίας τὸν συνεκράτει ἓνας ἄλλος φίλος του.

— Καταραμένον παιδί ! ἀνέκραξεν ὁ Κρόμγουελ μαντεύσας τί εἶχε συμβῆ—γονάτισε γρήγορα καὶ ζή-

τησε συγγνώμην ἀπὸ τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα... Τί ἔκαμες δυστυχημένε ἐτόλμησες νὰ κτυπήσῃς τὸν υἱὸν τοῦ Βασιλέως!...

— Αὐτὸς ἔκαμε τὴν ἀρχή ! Ὅθ τὸν ἄφῃνα νὰ με κτυπᾷ χωρὶς νὰ τοῦ ἀνταποδώσω τί ἴσα ; Ποτέ ! ἀπῆντησεν ὁ Νόλλυς ἀνεγείρων ὑπερηφάνως τὴν κεφαλὴν.

Οἱ παρευρισκόμενοι ἐπρότειναν νὰ τὸν μαστιγώσουν πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ Πρίγκηπος, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς ὅστις εἶχεν ἔλθη καὶ ἀκούσῃ τὰ διατρέξαντα τῶς ἐσταμάτησε δι' ἑνὸς νεύματος καὶ πληρίστας τὸν μικρὸν Νόλλυν τοῦ εἶπε :

— Βλέπω ὅτι εἶσαι ἓνα τολμηρὸ καὶ γενναῖο παιδί καὶ ὅταν μεγάλωσῃ ὁ υἱὸς μου θὰ κάμῃ καλά νὰ σὲ ἔξῃ φίλον του.

— Φίλον μου ! Ποτέ ! Ἀκούτε ; Ποτέ !... ἀπῆντησεν ὁ μικρὸς Πρίγκηψ κτυπῶν μὲ πείσμα τὸν πόδα του.

— Σιωπῇ Κάρολε, διέταξεν ὁ Βασιλεὺς καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς αὐλικούς προσέθεσε :

— Μὴ τολμησῇ κανεὶς νὰ ἐγγίσῃ αὐτὸ τὸ παιδί. Ἔδωκεν ἓνα λαμπρὸ μάθημα εἰς τὸν υἱὸν μου, τὸ ὅποιον εὐχόμαι νὰ τὸν ὠφελήσῃ. Τοῦ ἀπέδειξε τί ἐστὶ «ὁ Νόμος τοῦ Ἰσχυροτέρου» καὶ ἐὰν ἐσκόπευεν ὅταν βασιλεύσῃ νὰ εἶνε τύραννος τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ ἄς ἐνθουμαίται τὸν μικρὸν Νόλλυν ὅστις τοῦ ἀνταπέδωκε κτύπημα ἀντὶ κτυπήματος!...

Ἀκολουθεῖς ὁ Βασιλεὺς ἔσπευσε ν' ἀποτελειώσῃ ἡσυχῶς τὸ γεῦμα του καὶ τὸ ἔσπερας ὅταν ἐφθασεν ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως ἐφαίετο ὡς νὰ εἶχεν ἐντελῶς λοημονήσῃ τὴν παιδικὴν ταύτην σκηνήν.

Ὁ μικρὸς καὶ ὑπερηφάνος Πρίγκηψ ἐνεθυμαίετο ἐπ' ἀρκετὸν καιρὸν τὴν προσβολὴν αὐτὴν ἀλλ' ἐνηλικιωθεὶς καὶ βασιλεύσας ὡς Κάρολος ὁ Γ' τὸ ἐλησμόνησεν ἐντελῶς καὶ ἦτο ἀληθὴς τύραννος πρὸς ὅλους.

Ὁ λαὸς ἐπανεστᾶτήσῃ καὶ ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως δὲν ἦτο ἄλλος εἰμὴ ὁ Στρατηγὸς Κρόμγουελ ὁ ἄλλοτε μικρὸς Νόλλυς.

Μεταφρασὸς

Δος Alex

Η ΚΡΑΥΓΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ

Μίαν δυστυχῇ κυρίαν, πάσχουσαν ἀπὸ κλεπτομανίαν, μίαν κυρίαν, ἐπαναλαμβάνω, τὴν ἐγινουχιάσιν προχθές, τὴν διεπόμπεισαν ὁ ἄνθρωποι, τὸπληθος... Πρῶτος ἐκινήθησαν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἐμπορίου, οἱ ὅποιοι εἶδον τὸ ἀμάρτημά της : τὴν συνέλαβον κλέπτοσιν. Καὶ ἐξήγησκον πρῶτος τὴν κραυγὴν τῆς ἀποδοκιμασίας. Κατόπιν ἤλθαν οἱ χωροφύλακες—οἱ ἀρεμῶνται αὐτοῦ ἄνθρωποι μὲ τὰ μουστάκια των καὶ τὰ σεφιρίτια—οἱ δοῦλοι τοῦ Νόμου. Καὶ τὸ πλῆθος ἔπειτα, ὁ ὄχλος... Ἐἴην ἦτο εἰς ἄνθρωπος ὄχιος... Ὁ ἄνθρωπος τὸ αὐτόμοι, εἶναι ὑποφερτός μάλιστα κατὰ παραπάνω—εἶναι συμπαθητικὸς. Ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι, τὸ πλῆθος, ὁ ὄχλος, εἶναι ἓνα θηρίον μοχθηρὸν καὶ σιε-

λορροῦν...Κραυγάζει, ὠρύεται, ἀλαλάζει μὲ μίαν λέξιν ἀσχημονεῖ. Ἐἴην ἦτο εἰς μόνος ἄνθρωπος θὰ ἐκινεῖτο εἰς ὄκτον πρὸς τὴν κυρίαν, ἴσως καὶ νὰ ἐδάκρυσεν... Ἀλλὰ ποῖος νὰ φράξῃ τὸ στόμα τοῦ πλῆθους ; Ποῖος θὰ ἐστέκετο πρὸ αὐτοῦ ὅπως ὁ Ἰησοῦς διὰ νὰ τοῦ ρίξῃ κατὰ πρόσωπον : «σταθήτω, ὁ ἄνθρωποι... Ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω» ; Καὶ διατὶ ἐκραύγαζον ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι ; Τί ἤθελον, τί ἐσκόπουν καὶ εἰς τί ἀπέβλεπον ; Ἐτιμώρουν τὴν κλέπτριαν ἢ κατεδικάζουν τὴν κλοπήν ; Καὶ μὲ ποῖον δικαίωμα ; Ἐγὼ καὶ σεις, ἡμεῖς, καλοὶ μου ἄνθρωποι, θὰ δικάσωμεν τὴν κλοπήν ; Καὶ θὰ τὴν καταδικάσωμεν ; Αἰσθάνεσθε λοιπὸν σεις τὴν συνειδηθῆναι σας

τοσον αναπαυμένην, αἱ χεῖρες σας εἶναι τόσο λευκαί ; Δὲν ἤρπασατε ποτὲ τοῦ γέιτονός σας τίποτε; Ποτὲ; Μὲ συγχωρεῖτε, καλοὶ μου κύριοι, δὲν θέλω νὰ θίξω κανένα... Ἐχὼ ὅμως τὴν ἰδέαν ὅτι αἱ χεῖρες τοῦ μὲν εὐρίσκονται εἰς τὰ θηλάκια τοῦ δέ. Ἀποτελοῦμεν ὄλοι μας—ἐννοῖσάτε το καλὰ αὐτὰ—μῖαν ἀτέρμονα-ἄλυσον κλεπτῶν καὶ κλεπτομένων. Ἐπιπλάμα

βῆνω ὅτι δὲν ἐννοῶ νὰ σὰς προσβάω—ὁ λόγος τὸ φέρνει. Μὲ συγχωρεῖτε... Ἐλυπήθηκα τὴν δυστυχῆ ἐκείνην κυρίαν... τὸν αὐζυγόν της... καὶ σὰς... Ἐλυπήθηκα καὶ διὰ λογαριασμόν σας, καλοὶ μου ἄνθρωποι. Ντροπή... Τίμοι ἄνθρωποι νὰ φωνάζετε ἔτσι μέσα στὸν δρόμον... Νοικοκυραῖοι ἄνθρωποι!...

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΘΡΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ

(Διήγημα)

I

Τὰ Ἀθηναῖκα βράδια οἱ Στύλοι τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς εἶνε ἕνας τόπος ποῦ ἐμπνέει πόρσι. Ὅλη ἡ μυστικὴ ψυχὴ τῶν περασμένων καιρῶν σκορπίζεται γύρω τῶν ἀρειπίων καὶ εὐρίσκει νὰ δονήσῃ κάποια χορδὴ εἴτε μέσα στὴν ἀφέλεια τῆς ἀμαθίας, εἴτε μέσα εἰς τὴν πόρσι τῆς πολυμαθείας.

Σὰν σημεῖο πολὺ ἀπομακρυσμένο ἀπὸ ἀνθρώπινη κωμικία δίδει τὴν ἐντύπωσιν τῆς λημισούνης δυναμωμένης ἀπὸ τὴν ἡρεμία τῆς γῆς, τὴν σταθερὴ καὶ τὴν ἀδιατάρακτη, ἀφοῦ ἡ ἔλλειψις δένδρων καὶ χλόης δὲν ἀφίνει νὰ παρατηρηθῇ ἐκεῖ οὐδὲ τῶν ἀνέμων καὶ ἡ τροχὴ καὶ ἡ ἀταξία. Τὰ ὄλγχα κυπαρισσάκια ποῦ ὑψοῦν τὸ σκελεθρωπὸ ἀνάστημά τους, σὰν σὲ ἀντιπράξι πρὸς τὸ ὕψος τῶν δύο ἀπομονωμένων Στύλων, κλίνουν κάπου-κάπου ἐλαφρὰ εἰς τὰ δροσερὰ φαλῆρικά φυτῆματα καὶ δειχνοῦν μάλλον εὐλαδῆτικὴ ὑπόκλιση παρὰ ἀνησυχία καὶ θόρυβο.

Ἡ Ἀκρόπολις ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ φωτεινὴ θέα πρὸς τὴν θάλασσαν φέρουν στήν αἰσθήσιν τὴν ὁμορφίαν τῆς παναρχαίας ἐποχῆς—μὲ τὴν ἀναξωγομένη νεωτέρου ρωμαντισμοῦ, καὶ δὲν καταλαμβάνει κανεὶς ἂν πρέπει νὰ περιμένῃ ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς τόπους τὴν ἀναψόχσιν τῆς πλαστικῆς Ἑλληνίδος τῶν χρόνων τοῦ Περικλέους ἢ τὴν σιλουέταν τῆς πεταχτῆς χρυσολίδος τῶν νεωτέρων Ἀθηνῶν.

Ὅταν προχωρήσῃ τὸ ἀπόγευμα, σύννεφα ἀραιὰ ἢ βαθυκόκκινα λαμβάνουν τὴν δειλιγὴ των ταξιδιῶν εἰς τὰς θυτικὰς ἀκρὰς τοῦ ὀρίζοντος καὶ ἄμα ὁ ἥλιος κλίνει πίσω των κοσινίζοντων τὰς ἀκτίνες του, καὶ στέλλον κόκκινα καὶ κίτρινα χρώματα εἰς τὰ παλαιομένα μάρμαρα. Τὴν ἔτι στιγμήν τὰ βούισματα τῆς ζωῆς τῶν κοντινῶν συνοικιῶν, εἰς τὰ ὅποια κυριαρχοῦν αἱ παιδικὰς φωνὰς, ζωορροῦν τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἡμέρας ποῦ ἐκπνέει καὶ προσελκύνει ἀκατανίκητα τὸ

βλέμμα εἰς τὸ ἀντίκρουμα τῆς μελαγχολίας τοῦ πρὸς τὸ ἀριστέρο βάθος νεκροταφείου.

Ὅλγχοι ἄνθρωποι περιπατοῦν ἀνάμεσα στοὺς Στύλους. Κουρασμένοι ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἀπὸ σωματικῶς παρὰ ἀπὸ ψυχικῶς κόπου, ζητοῦν στιγμὰς γαλήνης καὶ ἀποκόσμου ἀφροντησίας, ποῦ θὰ τοὺς ἐνισχύσουν τὰς δυνάμεις γιὰ νὰ ἀνανεώσουν τὰς προσπαθείας των σὲ κάποια ἐπιχειρήσιν σπουδῆς ἢ ἐπαγγελματός. Σπουδασταὶ κατὰκοποι ἀπὸ τὴν ἐνοχλητικὴν μελετηρὴν ἐνασχόλησιν ὅλης τῆς ἡμέρας, σύρουν τὰ μόνοντα βήματα τοὺς σὲ μιὰ διαδοχικὴ συνάντησιν φευγοκόσμων κληρικῶν καὶ αὐτοπλήκτων συνταξιούχων.

Οἱ παιδικοὶ ὄμλοι πᾶσιν ὅπως προχωρεῖ τὸ δειλὸν, τὸ συνηθισμένο ποδοσφαιρισμά του ἐπὶ τοῦ ἰσοπεδίου τῶν Στύλων καὶ διαλύονται. Αἱ εἰς ὁμάδες συγκεντρομένης εἰς τὸ ἀριστέρο περιτειχίσμα παρακολουθοῦν τὰς κουρασμένας κινήσεις τοῦ ἀριστοκρατικοῦ tennis-court μὲ σιωπὴ ποῦ μαρτυρεῖ συναίσθημα ταπεινώσεως καὶ ζήλειας.

Κανεὶς δὲν προσέχει τὰ μυστήρια τῶν μαρμάρων. Δύο ἢ τρεῖς θάγκαλοι, εἰς ἐπαγγελματικὰς θαυμαστικὰς τῆς ἀρχαίας τέχνης, σκηνικοῦν εἰς κάθε των βήμα καὶ θαυμάζουν καὶ ἀποροῦν, χωρὶς τίποτε νὰ ἐννοοῦν. Ἐκπληκτοὶ δὴθεν πρὸ τῆς ὑπερόχου ὁμορφίας καὶ τελειότητος ἀνοίγουν ἐκστατικὰ στόματα γιὰ νὰ ἐκσφενδονίσουν μόνον, ὄχι παρατήρησιν, ἀλλὰ ἐπίδειξιν ὀρθῆς γραμματικῆς συντάξεως.

— Θεῖα τέχνη, ψιθυρίζει ὁ ἕνας.

— Ὄ! Μεταφέρομαι εἰς ἄλλους καιροὺς, προσθέτει ὁ ἄλλος. Ἀναμνηστικοὶ τοῦ Περικλέους καί...!

Καὶ τίποτε περισσότερο. Μόνον ἀναμνηστικοὶ τοῦ Περικλέους... τοῦ... τινός... μετὰ Γεντικῆς.

Ἐπειτα καὶ αὐτοὶ ἐξαφανίζονται. Ὁ σπουδαστῆς μὲ ἀργὸν βήμα ἐπιστρέφει εἰς τὰ βιβλία του. Ὁ κληρικὸς ἐνθυμεῖται τὰς ἀρθριτικὰς του ὑποχρεώσεις καὶ

φεύγει τὴν ἐλαφρὰ ὕγρασία τοῦ βραδίου. Τὸ βόμβισμα τῆς κοντινῆς συνοικίας ξεψυχᾷ. Τὸ δρεπανωτὸ φεγγαράκι φωτίζει ἐλαφρὰ καὶ ἀμφίβολα τοὺς τόπους. Καὶ τώρα αἱ ἐρωτικὰ σκιαζόμενα τὴν μοναξιά ἀνάμεσα εἰς τοὺς Στύλους, ψιθυροὶ ἐλαφροὶ ἀκούονται, ἀπήχησι ἰσῶς ὄρκων καὶ φιλημάτων, καὶ ἤχη καὶ ἀρμονικὰ ἢ ἐρηγὴ γαλήνη προχωρεῖ πρὸς τὴν φωτεινὴν Ἀθηναϊκὴν νύχτα.

II

Ὁ Πέτρος Ἄνθης ἐκεῖ ἔκαμε κάθε μέρα τὸν περίπατό του. Ἀδιάφορος γιὰ τοὺς σπουδαστὰς, τοὺς κληρικῶν καὶ τοὺς δασκάλους, ἐκάθητο ἐπὶ μιᾶς πέτρας ἐμπρὸς εἰς τοὺς πολλοὺς Στύλους καὶ καθὼς φιλόσοφος τῶν νεωτέρων χρόνων κυττοῦσε μὲ μεγαλύτερα προτίμησιν τὴ σκιερὴν θέαν τοῦ νεκροταφείου, παρὰ τὴ μυστικοπαθῆ ὑπαρξί τῶν ἀρειπίων ποῦ τὸν περιστοιχίζον.

Τὸ βλέμμα του εἶχε κάτι ἀπὸ τὸ βάθος τῆς δυνατῆς αἰσθήσεως, καὶ εἰς τὰ χεῖλη του ἡ σφραγίδα τῆς βαρυθυμίας εἶχε ἐνώσει μερικὰς γραμμὰς σὲ πτυχὴ πικρίας ἀσυμβίβαστῆς μὲ τὴν ἡλικία του. Παιδὶ ἀκόμη εἰς τὸ σύνολον τῶν χαρακτηριστικῶν του εἶχε μολεταῖα ὑπερβεί τὴ δεύτερη δεκαετίαν τοῦ βίου του, πρᾶγμα ποῦ τοῦ προσέθετε κάποια ἀνδρική μελαγχολία καὶ ἀκαθόριστον κόρασι.

Ἄν δυνατὴ λύπη τοῦ ἐμόρφωσεν ἔτσι τὸ πρόσωπο δὲν εἶναι ἀκριβῶς γνωστὸ. Γιατὶ ὁ Πέτρος Ἄνθης δὲν ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὴν ζωὴν. Πολλὰς φορές ἐφαίνετο νὰ ἀναγροῖζῃ καὶ ὁ ἴδιος πῶς ἡ εὐγνωμόνη του πρὸς τὴ Μοῖρα του ὄφειλε νὰ εἶναι ἀπόλυτη καὶ καθαρὴ. Τὰ συντρίμματα πρόωγων ἀτυχιῶν δὲν τὸν εἶχαν περιστοιχίσει. Αἱ ἀπογοητεύσεις τῆς ὀρθοῦ ἀποτυχίας δὲν τὸν εἶχαν ἀποκαρδιώσει. Καὶ τὰ παραδειγμὰ τοῦ ἀβοήθητου κατατρεγμένου καὶ τῆς κακοπαθείας πολλῶν του γνωρίμων ἦσαν τόσο ζωντανὰ εἰς τὰ μάτια του, ὥστε ἡ αἰθρία τοῦ δικοῦ του βίου τοῦ παρουσιαζέτο ζωορότερη καὶ τὸν ἔκαμε σχεδὸν νὰ ντρέπεται γιὰ τὴν μελαγχολία του.

Ἀπὸ παιδὶ προσκολλημένος σὲ μιὰ γραφειακὴ ἀπασχόλησιν εἶχε τὴν τύχη νὰ κερδίξῃ ἀρκετὰ χωρὶς νὰ ἔχη νὰ ἀντιμετωπίσῃ πολλὰς ἐπαγγελματικὰς δυσκολίας. Εἶναι ἀλήθεια πῶς ἡ καθημερινὴ ζωὴ μέσα εἰς τὸ γραφεῖο τοῦ ἦτο κάπως πολὺωρη, ἀλλὰ ἂν καὶ ἐκρίνετο ἀπὸ τοὺς συναδέλφους του ὡς ἀποκρουστικὴ φουλάκιας, εἰς αὐτὸν δὲν εἶδε κανένα κόπον. Τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας τοῦ ἐπέτρεπε νὰ διχάζεται καὶ ἐνῶ προσέφερε τὰ χέρια του καὶ τὰς αἰσθήσεις του εἰς τὴν ὑπηρεσία, τὴ σκέψιν ὅμως καὶ τὴ νόησιν του τὴν ἀπέφρασε ταυτόχρονα εἰς τοὺς δικούς του διανοητικούς κόσμους.

Ὅλη τὴν ὥρα αἱ ὥραιαι ἰδέαι ποῦ τοῦ ἤρχοντο κατὰ τὰς δειλιγὰς του ὄνειροπολήσεις ἐκεῖ κάτω εἰς τοὺς Στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἐπετρέφον γύρω του. Καὶ καθὼς τὰ δάκτυλά του ἔσυρον μηχανικὰ τὴν πένα ἐπάνω εἰς τὸ ἀρχαῖο χαρτί, ἡ σκέψιν τῶν προσπαθούσων διαρκῶς νὰ συλλάβῃ τὴν ἀορίστια τῶν μεγαλύτερων συναισθημάτων καὶ, ἂν δυνατόν, νὰ τοὺς δώσῃ πλαστικὴ μορφήν, πρᾶγμα ποῦ δὲν τὸ κατόρθωνε οὔτε κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐλευθερίας του.

Τὸ βράδυ ὕστερα, εἰς τὸ παράμερο δωμάτιο τοῦ σπητιοῦ τοῦ ὅπου εἶχε κλείσει τὴν πολυμελέτητην μοναξιά του, ἐξεδιάλυνε τὴν νοητικὴν συμπύκνωσιν τῶν στιγμῶν τοῦ γραφείου καὶ μὲ διαστακτικὸν χέρι ἐσημείωνε τὰς σκέψεις του, σὲ μερῆν ἢ ὅποια κάποιοι τὸν εὐχαριστοῦσε, ἀλλὰ ποτὲ δὲν τὸν ἱκανοποιούσε. Ἡ ἀποτυχία του, πρὸ πάντων στὴν ζωτικότητά καὶ τὴ διαύγεια τῆς ἐκφράσεως, τοῦ ἦτο πάντοτε φανερὴ καὶ τοῦ ἐκαρούφανε τὴν μελαγχολία. Εἴτε ἀπὸ φύχσιν, εἴτε ἀπὸ πραγματικὴν ψυχικὴν ἀνάγκην ἐπιθυμοῦσε νὰ δειξῇ μιὰ δυνατὴ αἰσθητικὴ ὑπαρξί καὶ σχεδὸν τοῦ ἐφαίνετο πῶς ἡ ζωὴ του δὲν θὰ ἦτο καθόλου δικαιολογημένη χωρὶς κάποιο δυνατὸ ἔργο τὸ ὅποιο νὰ ἐξεδίπλωνε στὴν πρέπουσα μορφήν τὴ σκέψιν του καὶ τὴν αἰσθησί του.

Μόλις ἐβγαῖνε τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ ἐπισκέπτετο ἔμπρὸν ἀπ' ὅλα τὴ βιβλιοθήκην του, ὅπου σὲ μιὰ ἀπλὴ ἐταξέρα εἶχε τοποθετήσῃ βίβλους τοὺς ποιητὰς τῆς Ἑλλάδος του, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἀγαπημένους καὶ ἀντιπαθητικούς. Κατὰ τὴ διάθεσιν δὲ τῆς στιγμῆς ἐδιέλεγε ἕνα ἀπὸ βίβλους καὶ μὲ τὸ καλλιτέρο τοῦ βιβλίου ἐφθανε ἀργὰ εἰς τοὺς Στύλους καὶ δευθίζετο εἰς τὴν ἀνάγνωσιν πρῶτα, καὶ εἰς τὴν σπουδὴν ἔπειτα.

Ἡ ἐπιτυχία ἐνὸς στίχου, ἢ ἡ ὁμορφία μιᾶς ἰδέας τὸν κινούσε σὲ θαυμασμόν καὶ σὲ φθόνον. Δὲν μπορούσε ποτὲ νὰ συγχωρήσῃ εἰς τὴ Φύσιν ὅτι ἐνῶ στὸν Δροσίνην ἐχάρισε τὴν κλασικὴν ἀπλότητα ἢ ὅποια ὅλα τὰ ζωντανέει, καὶ εἰς τὸν Παλαμὰ τὴν φιλοσοφικὴν βαθύτητα ἢ ὅποια προκαλεῖ παντοῦ σκέψιν καὶ ἀναλόγησιν, αὐτὸν δὲν εἶχε καταδικάσει εἰς ἀκαμψίαν ἐκφράσεως καὶ ἐλαφρότητα ἀποτυπώσεως.

Ἐπειτα ὅμως ὁ θαυμασμός του κυριαρχούσε. Καὶ καθὼς ἔκλειε τὸ βιβλίον τοῦ ἀναγνωσμένου ἀπὸ τὴν σκίασιν τοῦ βραδίου, ἐπλάθε προσωπικὰ μὲ τὴν φαντασία του ἕνα Δροσίνην καὶ ἕνα Παλαμὰ, ὅπως ποτὲ δὲν τοὺς εἶδε καὶ ὅπως αὐτὸς τοὺς ἤθελε. Καὶ ἂν ἡ ἐπίδρασις τῶν ἀρχαίων μνημείων τὸν ἔκαμε νὰ τοὺς τοποθετῇ εἰς κλασικὰς ἐποχὰς τότε τοὺς ἐφανταζέτο μὲ τὴν νεανικὴν μορφήν τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἄλλως τοὺς παρωμοιάζε μὲ τὸ σκεπτικὸν γῆρας τῶν ἀνατολιτῶν φιλοσόφων.

Καὶ ἡ ὄνειροπόλησι δὲν ἐστρέφετο πειρὰ γύρω ἀπὸ

τό έργο τους. Αυτό εχρησίμευε μόνο για τή δυνατή συγκίνηση και έπειτα παρερρίζετο εις τή θέσι μιιάς ώρκιζης παραγμένης εντυπώσεως, εις τρόπον ώστε να είμπορέση ή άτομική του δημιουργικότης να πλάσση μαζή με τάς μορφάς των ποιητών και τή δική του άμετάδοτη ποιήσι.

Εις αυτή τή θέσι, οί άνθρωποι που περνούσαν, τον κυττούσαν άλλοτε περιεργα και άλλοτε αδιάφορα. Μερικοί δέ, πολλές φορές που τό μέτωπό του ειχεν

υπερενταμένη τή μελαγχολία του, έπλησίαζον όθην συμπτωματικά και επιθεωρούσαν με τό βλέμμα τους τον τίτλο του βιβλίου του άκουμβισμένου εις τό πλάγι του. Καί τότε άλλοι χαμογελοσθον με σικτο για τον άνδρα που διαβάζει ποιήματα, και άλλοι με περιφρόνησι για τό έργο, που δέν ήτο σοφά ρωμαϊκό δικαιο ή επιστημονική παθολογία!

(Έπειτα τό τέλοσ)

•X•

ΑΡΘΡΟΝ ΕΙΔΙΚΟΥ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ

Από τής 19ης Ιανουαρίου 1917 ή Αγγλία, Γαλλία και Ιταλία εκηρύχθησαν υπό των Κεντρικών Αυτοκρατοριών εν αυτηγοράτη άποκλεισμο. Η σχετική δικαιοώνισ διαβιβασθεία και δι' άσυρμάτου, όπως λάβουσι γνώνσι τάν εν πλώ εύρισκόμενα έμπορικά, ώριζε λεπτομερώς τάς άποκλεισμένας ζώνας.

έλευθερα τά όλλανδικά παράλια μέχρις άποστάσεως είκοσι μιλίων από των Όλλανδικών άκτών. Έκ του φαροπλοίου του Τερτσέλλικη κειμένου εις τό μέσον τής Όλλανδικής άκτής, άκολουθει βορειάν κατεύθυνσιν μέχρι των Νορβηγικών άκτών. Άφίνει έλευθεράν τήν νορβηγικήν λιγαιλιτιδα ζώνην, διερχο-

Έχορηγείτο προς τά ούδέτερα σκάφη προθεσμία μέχρι τής 24ης Ιανουαρίου όπως άπομακρυνθώσι τής επικινδύνου ζώνης.

Οί παρατιθέμενοι χάρται δίδουσι σαφή ιδέαν περι των άποκλεισμένων εκτάσεων.

Α.) Έν τώ Ατλαντώ.

Έπι του χάρτου έχουσι σημειωθή τά θρια τής άποκλεισμένης εκτάσεως. Η γραμμή ή όριζουσα τά θρια ταύτα άρχίσει από τό σημειον Α παρά τά Βελγο-Όλλανδικά σύνορα βραίνει μέχρι του σημείου Β, όπου εύρισκείται τό φαρόπλοιο του Τερτσέλλικη, αφίνουσα

μένη παρά τήν νορβηγικήν νήσον Ούτσιρι, και εκεπιθεν άνέρχεται μέχρι του Δ.

Έκ του Δ, άκολουθει τήν όριζοντιάν κατεύθυνσιν επί του παραλλήλου των 62 μοιρών μέχρι του σημείου Ε.

Έκ του Ε κατέρχεται μέχρι του Ζ αφίνουσα έλευθεράς τάς νήσους Φαρρόερ.

Έκ του Ζ βραίνει προς τό Η, έχοντας πλάτος 61 μοιρών βόρειον και μήκος 15 μοιρών Δυτικόν.

Έκ του Η προς τό Θ, πλάτους 57 μοιρών Β. και μήκους 20 μοιρών Δυτ.

Έκ του Θ κατέρχεται προς τό Ι, πλάτους 47, μοιρών Β. και 20 μοιρών Δυτ.

Έκ του Ι προς τό Κ, έχοντας πλάτος 43 μοιρών Β. και μήκος 15 μοιρών Δυτικόν.

Έκ του Κ, άκολουθει τον παραλλήλον των 43 μοιρών μέχρι του Α απέχοντας 20 μιλια από του Βορειοδυτικού άκρωτηρίου τής Ισπανίας, του Φινιστέρου.

Έκ του Α ή γραμμή του άποκλεισμού άκολουθει τάς Ισπανικάς άκτάς τάς οποιάς αφίνει έλευθεράς μέχρις άποστάσεως είκοσι μιλίων από τής Ξηρας, καταλήγουσα εις τό Μ παρά τά Ισπανο-Γαλλικά σύνορα.

Όλόκληρος ή εκτασις ή περιλαμβανομένη εντός των χαρχθέντων όριών ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΑΜ θεωρείται εν άποκλεισμο. Τό ύψος τής εκτάσεως ταύτης άνέρχεται εις δύο χιλιάδων χιλιόμετρα περίπου, τό δε πλάτος εις χιλια πεντακόσια χιλιόμετρα. Πάν σκάφος εύρισκόμενον εν τή παρμερίστη ταύτη ζώνη βυθίζεται άνεξετάτως.

Β.) Έν τή Μεσογείω.

Όλόκληρος ή Μεσόγειος είναι εν άποκλεισμο

πλήν του στενού του Γιβραλτάρ παρχμένουσ έλευθέρου μέχρι του μεσημβριου των 2 μοιρών Δυτικώς του Γρινουίτε, ήτοι μέχρι τής γραμμής τής ενούσης τήν Ισπανικήν πόλιν Αλμείρα μετά του Μαροκινου άκρωτηρίου Τρες Φόρκας. Επίσης παρχμείνει έλευθερον τό τμήμα τό σημειούμενον εν τή χάρτη διά μελανών γραμμών ως και αί Έλληνική άκτά. Προς μετάδασιν από του έλευθέρου τμήματος τής μεσογείου παρά τάς Ισπανικάς άκτάς μέχρι των Έλληνικών άκτών τά πλοια όφείλουσι να κολουθήσωσι τήν εξής διεύθυνσιν. Έκ του Β, έχοντας πλάτος 38 μοιρών και 20 πρώτων λεπτών βόρειον και μήκος 6 μοιρών Ανατολικόν, προς τό Ε πλάτους 38° βορ. και μήκους 11° 30' Ανα.

Έκ του Ε προς τό Ζ, πλάτους 34° Β και μήκους 11° 30' Ανα.

Έκ του Ζ προς τό Η, πλάτους 34° Β και μήκους 22° 30' Ανα. Τέλος εκ του Η κατά μήκος του μεσημβριου των 22° 30' Ανα. μέχρι των ελληνικών άκτών.

Τά μετά τής Έλλάδος επικοινωνουσα πλοια όφείλουσι να άκολουθώσι τήν γραμμήν ΒΕΖΗ πλέοντα επί ζώνης βορείως και ανατολικώς τής γραμμής ταύτης πλάτους είκοσι τό πολύ μιλίων.

Έκ του Η κατά τήν άνοδον προς τάς ελληνικάς άκτάς όφείλουσι να πλώσωσιν επί ζώνης είκοσι τό πολύ μιλίων προς τά δυτικά του μεσημβριου του Η.

Όλόκληρος θθεν ή Μεσόγειος είναι εν άποκλεισμο πλήν του στενού του Γιβραλτάρ, του τμήματος παρά τάς Ισπανικάς άκτάς τό σημειούμενον διά μελανών γραμμών, των Έλληνικών άκτών και τής λωριδος είκοσι μιλίων πλάτους τής ενούσης τάς Ισπανικάς και Έλληνικάς άκτάς. Πάν πλοιον όπωσδήποτε συναντώμενον εν τή Μεσογείω εκτός των έλευθερών τούτων ζωνών θά βυθίζεται άνεξετάτως.

Αί συνέπειαι του άποκλεισμού.

Ό άποκλεισμός ούτος άποτελει τό μάλλον αξιοσημείωτον γεγονός από τής ενάρξεως του μεγάλου πολέμου.

Αί Κεντρικαί Αυτοκρατοριαί έπεφύλαξαν εαυτάς τό δικαιοματι να βυθίζουσι τάν εν ταίς άποκλεισμένας ζώναις συναντώμενα σκάφη όχι μόνον διά των υποβρυχίων των, αλλά και διά παντός μέσου ήτοι καταδρομικών και νηκων. Διςπειρώντες οί Γερμανοί νάρκας επί ώρισμένων ήλασσιών εκτάσεων, είναι εις θέσιν να περιορισωσι τον αριθμόν των υποβρυχίων

των αναγκάσιων διά τήν εφαρμογήν του άποκλεισμού.

Ειναι ούτοσπία τό να επιχειρήση τις να κινήη τό μέτρον του άποκλεισμού από διεθνούς απόψεως, γνωστού όντος ότι από τής αρχής του πολέμου πρώτοι οί Αγγλοι παρεδίασαν τάς συνθήκας του κατά θάλασσαν πολέμου, αναγκάσαντες τους Γερμανούς να καταφύγωσι κατά Φεβρουάριον του 1915 εις τόν δι' υποβρυχίων πόλεμον κατά του Έμπορικου Στόλου τής Αντάντ. Έκτοτε άμφότεραί αί έμπολεμοί ομάδες εφαρμόζουσι τό σύστημα των αντιπολιών εξεστράτησαν τελείως των κεκανοισμένων και ως μόνον γνώμονα έχουσι τό άυτων συμφέρον.

Τό να βυθίζωνται τά έμπορικά σκάφη ανταντικά τε και ούδέτερα άνεξετάτως και άνευ διασώσεως των επιβαινόντων, δέν είναι είμη επανάληψις όμοιας φύσεως μέτρον των Αγγλων, οτινες πρό όλίγων ήμερών ειχον κυρήσει τήν Βόρειον θάλασσαν εν άποκλεισμο και άπηγόρευον τήν διόδον εις πάντα τά σκάφη γερμανικά και ούδέτερα, έπικουόμενοι πάσης εϋθύνης διά τήν τύχην των πληρωμάτων.

Τότε οί Γερμανοί και οί μετ' αυτών επικοινωνουστές ούδέτεροι υπέκυψαν πρό τής άπειλής διακώψαντες τούς πλάς των έμπορικων σκαφων εν τή Β. Θαλάσση.

Οι Άγγλοι όμως και οι σύμμαχοί των δεν δύνανται να παύσουν κάμνοντας χρήσιμους τών θαλασσίων συγκοινωνιών διότι διατηρούν τόν κίνδυνον να αποθάνωσι τής πείνης και να ίδωσι τας στρατιάς των στερομνάς πολεμικών εφοδίων.

Γενικώς οι μετά τής Αντάντ επικοινωνούντες ουδέτεροι δέν γίνονται διά τού μέτρου τούτου οντες τελείως ελεύθεροι να επικοινωνήσι μεταξύ των και μετά τών λοιπών ουδέτερων. Οι Άμερικανοί όμως έχοντες μεγάλα έμπορικά συμφέροντα διεκμητρώθησαν προβάνας και εις τήν διακοπήν των μετά τής Γερμανίας διπλωματικών σχέσεων.

Η Άμερική δέν θέλει να κολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τών λοιπών ουδέτερων οτινες έπαυσαν τήν μετά τής Αντάντ επικοινωνίαν, ἀλλ' επιμένει να διατηρήσῃ τήν εις τας αποκλεισμένας ἀντακτικὰς χώρας αποστολήν πολεμοφοδίων και τροφίμων.

Η Γερμανική Κυβέρνησις εύρισκεται εν άδυναμεία να συμμορφωθῇ με τήν παράλογον ταύτην Άμερικανικήν άπαίτησιν. Δέν άπομένει ζθεν τῷ Δούκωρ Ουίλσον άλλη δόξς εκτός τής κηρύξεως πολέμου κατά τής Γερμανίας.

Η επέμβασις τών Ηνωμένων Πολιτειῶν μόνον ήθικὴν και οικονομικήν ενίσχυσιν θέλει παράσχει τῇ Αντάντ. Στρατιωτικῶς δέν είναι δυνατόν να συνεισφέρει διότι είναι άνοργάνωτος. Ο Έμπορικὸς στόλος τής Άμερικής θα διατρέξῃ σοβαρωτάτους κινδύνους διότι ὁ πολεμικός της στόλος εκτός τής ελλείψεως πληρωμάτων έχει σπάνι έλαφρών σκαφῶν πρὸς προστασίαν τών Άμερικανικῶν έμπορικῶν σκαφῶν, τὰ δὲ έμπορικὰ σκάφη τής Άμερικής δέν είναι δυνατόν να εςοπλισθῶσι διά πυροβόλων και πυροβολητῶν πρὸ τής παρελεύσεως άρκετοῦ χρόνου.

Οι Γερμανοί διαθέτοντες ὑπὲρ τὰ διακόσια υποβρυχία είναι εις θέσιν νάψηφον τήν Άμερικανικήν επέμβασιν.

* *

Αι κυβερνήσεις τής Αντάντ άπηγόρευσαν τήν γνωστοποίησιν τού αριθμοῦ τών έμπορικῶν σκαφῶν, τῶν βυθιζομένων ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν υποβρυχίων εν ταῖς αποκλεισμέναις ζώναις. Έκ τῶν μέχρι τούδε γνωσθέντων γερμανικῶν έπιστήμων άνακονοθέντων εξαγεται ὅτι τὰ αποτελέσματα τού υποβρυχίου πολέμου είναι σοβαρά.

Περὶ τής αποτελεσματικότητος τής δράσεως τῶν

Γερμανικῶν υποβρυχίων ὁ Άγγλος Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν λόρδος Κόρζων έδωκε, τήν 10ην Φεβρουαρίου 1917, τὰς ἑξῆς πληροφορίες.

Ἐπὶ εκατῶν ἀγγλικῶν εςοπλισμένων σκαφῶν ἄτινα ἔρχονται εις συνάντησιν μετὰ Γερμανικῶν υποβρυχίων τὰ εἰκοσι πέντε βυθίζονται. Ἐπὶ εκατῶν μὴ εςοπλισμένων έμπορικῶν βυθίζονται τὰ τριάκοντα πέντε. Βλέπομεν ὅτι ὁ εςοπλισμὸς διά πυροβόλων δέν σώζει τὰ έμπορικὰ, ἀλλὰ περιορίζει μόνον τὰς βυθίσεις ἀπὸ 35 % εις 25 %.

Ἐπὶ τού παρόντος, κατά τὰς αὐτὰς ἐπιστήμους δηλώσεις, μόνον τὰ 47 εκατοστὰ τῶν ἀγγλικῶν σκαφῶν είναι εςοπλισμένα ὑπολείπονται ὅθεν πέντε χιλιάδες περίπου ἀγγλικά σκάφη ἄνευ πυροβόλων.

Ἐρῶσον ὅμως νέα Γερμανικά υποβρυχία ετοιμάζονται ἐπὶ τοσοῦτον θὰ ἔλαττωται ὁ ἀριθμὸς τῶν διαφευγόντων ἀνταντικῶν έμπορικῶν διότι ἡ ταχύτης τῶν νέων υποβρυχίων είναι πολὺ μεγάλη.

Δέν πρέπει να είναι τις μάντις διά να προείπῃ ὅτι ὁ υποβρυχίος πόλεμος θάναγκάσῃ τήν Αντάντ εις εἰρήνευσιν πρὸ τού τέλους τού 1917—εκτός ἀν'ἀρόστον τι μεσολαβήσῃ.

Η ἱστορία θὰ συγχωρήσῃ τοὺς διευθύνοντας τήν Γερμανικήν πολιτικήν ἐάν διά τού υποβρυχίου πολέμου κατορθωθῇ ἡ κατάπαυσις τής τρομερῆς ἀνθρωποθυσίας.

Καὶ ἂν ἐτι επιτευχθῇ ἡ ἐπίσπευσις τού τέρματος τού πολέμου κατά ἕνα μόνον μῆνα τὸ κέρδος τής ἀνθρωπότητος εις ἀνθρωπίνους ὑπάρξεις θὰ είναι σημαντικόν.

Αἱ μέλλουσαι γενεαὶ θὰ ὀφείλουν εὐγνωμοσύνην πρὸς τήν δράκην τῶν ἡρώων τῶν ἐπιβαινόντων τῶν Γερμανικῶν υποβρυχίων, οτινες, ὑπερνικῶντες τὰς ἀνθρωπίνους και φυσικάς δυσκολίας, προτάσσοιαι τὰ στήθη των ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐπιστευθῇ τὸ τέρμα τής τρομερῆς αἰματοχυσίας και διασωθῶσι πολλοὶ μυριάδες ἡρώων, ἀγωνιζομένων ἐκατέρωθεν ὑπὲρ πατρίδος εις τὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Περίνοιτες ὀφείλομεν μετὰ σεβάσμου να κλίνωμεν πρὸ ἐκείνων οτινες, ἀψηφόντες τοὺς κινδύνους οὗς συνεπάγεται ὁ διάπλους των περὶ τὰς Ἀντακτικὰς Χώρας αποκλειζομένων εκτάσεως, εςακολουθοῦσι προσφέροντες τὰς ὑπηρεσίας των εις τήν ἀγωνιζομένην αὐτῶν πατρίδα ὑποκύπτοντες εις τὸν σκληρότερον ἀλλὰ και ἡρωϊκότερον τῶν θανάτων.

Ο ΕΙΛΙΚΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1917

ΓΥΡΩ ΑΠὸ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

- 1. Ιανουαρίου 1.—Κατελήφθη εις τήν Ρουμανίαν ἡ Μοχαλίτς ὑπὸ Γερμανικῆς Μεραρχίας.—Αναγγέλλονται μεγάλοι φιλερηνικαὶ ἐκδηλώσεις εις Ρωσίαν.
- 2. Ιανουαρίου 2.—Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι τής Ἀμερικής θεωροῦσι πιθανήν τήν ἐπανάληψιν τῶν περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεων.
- 3. Ιανουαρίου 3.—Η Ἀγγλίκα ἐδήλωσε καταναγκαστικῶν

- ναύλων τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμόπλοίων.—Ο Ντεν-Κοσσὲν παρητήθη τού τίτλου τού Ἀθηνάϊου πλοῦτου.
- 4. Ιανουαρίου 4.—Μεταξὺ Σκιάθου και Τρίκερις ἐτορπιλίσθη τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιο « Ἀρμανθῆ ».
- 5. Ιανουαρίου 5.—Ο κ. Ουίλσον εςακολουθεῖ τὰς ὑπὲρ τής εἰρήνης ἐνεργείας του.
- 6. Ιανουαρίου 6.—Ἐτηλεγραφήθη κατάληψις τού Ἀγίου Ὄρους ὑπὸ γαλλορωσικοῦ Στρατοῦ !!
- 7. Ιανουαρίου 7.—Ἐγνωθῆ ἡ ἀπάντησις τής Ἀγγλίας πρὸς τὰς περὶ εἰρήνης προτάσεις τής Ἀμερικής.

1. Ιανουαρίου 8.—Αἱ διὰ τήν ἐξέλιξιν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων κρίσεις τῶν Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων κατέστησαν μετριοπαθέστεραι.

9. Ιανουαρίου 9.—Ο Βασιλεὺς τής Ρουμανίας συνήγαθῃ μετὰ τού Τσαρού εις Ρωσίαν. Ἡ ένωσις τῶν Ρωσικῶν στρατευμάτων μετὰ τῶν Ρουμανικῶν εςακολουθεῖ ἐμάλωθς.

10. Ιανουαρίου 10.—Η Ἀγγλίκα ἀπεφάσισε να προθῆ εις ἐθνικοποίησιν τού έμπορικοῦ ναυτικοῦ της δια να δύναται να ἐξοπλιθῇ τὰ έμπορικά πλοία.

11. Ιανουαρίου 11.—Βούλγαροι ἐπιστήμονες και καλλιτέχναι ἐγίνοντο δεκτοὶ εις Λειψίαν μετὰ μεγάλων τιμῶν ὑπὸ ἀντιπροσώπων τής πόλεως και τού Πανεπιστημίου !

12. Ιανουαρίου 12.—Αγγέλλεται συζήτησις ἐν μυστικῇ συνεδριάσει τής Γαλλικῆς Βουλῆς περὶ τού Ἑλληνικοῦ ζητηματός.

13. Ιανουαρίου 13.—Ο Κάιζερ ἀπέμεινεν ἐν τῷ Στρατάρχη φόν Μάκνενεν τῶν Σιδηροῦ Μεγαλόεστων.

14. Ιανουαρίου 14.—Αγγέλλεται ἡ ἐπικράτησις γνώμης ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὲρ τής ἐγκαταλείψεως τού Μακεδονικοῦ μετώπου ὑπὸ τῶν Συμμάχων.

15. Ιανουαρίου 15.—Ἐςακολουθοῦν αἱ τορπιλλίσεις και καταβυθίσεις τῶν πλοίων.

16. Ιανουαρίου 16.—Ἀπελύθησαν διὰ νομοθετικοῦ διατάγματος οἱ μέχρι τούδε διατελοῦντες εις ἀόριστον ἄδειαν ἐθελονταὶ τής ἱστορικῆς 18 Νοεμβρίου.

17. Ιανουαρίου 17.—Ο Ἑλλήν Τριμητάρχης Βερέκιος ἀνεστράφη ὑπὸ τού Στρατηγῶν Σπράγγ εις τήν ἡμερησίαν διαταγήν τού Γαλλικοῦ στρατοῦ και ἔλαβε τὸ Πολεμικόν Παράσημον μετὰ λάφνης διὰ τὰς ἐπιτυχίας του εις ἐναέριον μάχην.

18. Ιανουαρίου 18.—Ἀπεφασίσθη ἡ ἀνακήρυξις τής Λιθουανίας εις Βασιλείον.

19. Ιανουαρίου 19.—Η Γερμανία ἐκήρυξε τὸν ἀποκλεισμόν τῶν ἀκτῶν Ἀγγλίας, Γαλλίας και Ἰταλίας.—Τὰ πλοία θὰ τορπιλλίζονται ἄνευ προειδοποιήσεως. Διεκόπησαν αἱ σχέσεις Γερμανίας και Ἀμερικής.

20. Ιανουαρίου 20.—Αγγέλλεται ὅτι ὁ κ. Ἀλεξάνδρῆς ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τού κ. Σονίνο.

21. Ιανουαρίου 21.—Οἱ Ἀνταντικῶν κύκλοι μαίνονται κατά τής Γερμανίας διὰ τήν κήρυξιν τού ἀποκλεισμοῦ Ἀγγλίας ναυπηπλοία.—Αἱ καταβυθίσεις εις τήν ἡμερησίαν διατάξιν.

22. Ιανουαρίου 22.—Διεκόπη ἡ μεταξὺ Ἀμερικής και Ἀγγλίας ναυπηπλοία.—Αἱ καταβυθίσεις εις τήν ἡμερησίαν διατάξιν.

23. Ιανουαρίου 23.—Ο Πρωθυπουργος τής Ἀγγλίας προέβη εις σημαντικωτάτας δηλώσεις.

24. Ιανουαρίου 24.—Η Γερμανία δὲ ἐμμενῆ εις τὸν ἀποκλεισμόν. Θὰ μεταχειρισθῇ ἅπαντα τὰ πλοία ὡς ἐχθρικά.—Αἱ ἠνωμένοι Πολιτεῖαι παρασκευάζονται πολεμικῶς. Κατεσχέθησαν 17 Γερμανικά ἀτμόπλοια εις Μανιλῶν.

25. Ιανουαρίου 25.—Η Ἀμερική ἐξοπλιζέται τὰ έμπορικά της σκάφη.—Η Γερμανία τορπιλλίζει ἀσπλάγχως. Ἐντος μίαις ἡμέρας ἐτορπιλλίσθησαν 25 ἀτμόπλοια.

26. Ιανουαρίου 26.—Τὸ Ἀμερικανικὸν Κογκρέσον ἐπεκύρωσε τήν διακοπήν τῶν σχέσεων.—Τὰ Ὀλλανδικὰ ἀτμόπλοια διέκοψαν τοὺς πλόας.

27. Ιανουαρίου 27.—Πεντήκοντα ἀτμόπλοια ἐβυθίσθησαν τορπιλλισθέντα !—Αἱ Νοτιοαμερικανικαὶ δημοκρατίαι ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τού Ουίλσονος.

28. Ιανουαρίου 28.—Η Σουηδία ἀπέριψε τήν Ἀμερικανικήν πρότασιν περὶ διακοπῆς τῶν μετὰ τής Γερμανίας διπλωματικῶν σχέσεων της.—Η Ὀλλανδία διεκμητρώθη διά τήν κράτησιν τῶν πλοίων της.

29. Ιανουαρίου 29.—Η Γερμανία εἰς ἀποφασισμένην να ἐμμενῆ εις τὸν ἀποκλεισμόν.—Ἐβδόμηνα τὰ Γερμανικά ὑποβρυχία ἐντός 3 ἡμερῶν 6000 τόνων πλοία.

30. Ιανουαρίου 30.—Τὸ Ἀμερικανικὸν Κογκρέσον ἀπεφάσισε τήν πρόκλησιν ἐπὶ ἡλικιῶν.

31. Ιανουαρίου 31.—Τὰ Σκανδιναυικά Κράτη διεκμητρώθησαν συλλογικῶς κατά τού Γερμανικοῦ ἀποκλεισμοῦ.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΕΔ

ΝΙΚΟΤΣΑΡΑΣ

Τρία πουλάκια κάθονται 'ς τὸν Ἄθωνα 'ς τήν ῥαχί- τὸ 'να κτταίει τὸν Ὀλιμπος, τάλλο πρὸς τήν Κασσάνδρα, τὸ τρίτο τὸ καλλιτερο μοιρολογεῖ και λέγει : — Ὁ Νικὸς εἰ να γεινήρη τοῦτο τὸ καικαίρη ; ποῦταν μοιρολόγαι 'ς τὰ βουναὶ και φιλμπτουρη 'ς τοὺς κάμπους, ποῦταν και μες 'ς τήν θάλασσα πύγους θεμελιωμένους ; Μας εἶπαν πέρα πέραςσε, πάγει κατά τὸ Πράβι, κ' ἄνοιγε μπαίρνια δώδεκα μες ; εἰς τήν Βλαχία να πάγη. Πολλὴ μαυρὶα πλάκωσε, δέκα χιλιάδες Τούρκου, και κάνει ἕναν πόλεμο ὀλημῆρις 'ς τὸν κάμπο, σκοτώνει τοὺς Ἀγαρινοὺς πεζοῦρα και καρβάλα, και τὸ βραδύ φηροῦντοσαν με τὰ σπαθία 'ς τὰ χέρια.

ΑΠὸ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΗ

Συναυλία. Ὁ Ἰανουάριος δέν ὑπῆρξεν ὅπως ἄλλοτε ἱκανοποιητικὸς εις μουσικὰς συγκεντρώσεις. Αἱ περιστάσεις, αἱ τραγικαί, τὰς ὁποίας διεγογγασθῆ δέν ἦτο δυνατόν παρὰ να ἐπιθροῦσαν και ἐπὶ τού μουσικοῦ αἰσθηματος μας και να συγκαταίρουν ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις του. Η μουσικὴ ἄλλως τε, εἶνε ἡ τέχνη ἑκείνη ἡ ὁποία θέλει ὄλην τήν ψυχικήν ἡρεμίαν ὄχι μόνον διὰ ν' ἀποδοθῆ, ἀλλὰ και να κατανοηθῆ ἀπο τοὺς ἀκούστας της. Καὶ ἀπὸ τήν Ἑλληνικήν ζωὴν ἔχει πρὸ πολλοῦ φυγαδευθῆ αὐτὴ ἡ ψυχικὴ γαλήνη.

* *

Μὲ ὅλα αὐτὰ ἐν τούτοις δύο-τρεις συναυλία ἐδόθησαν και τὸν μῆνα αὐτόν. Ἦσαν δὲ τόσο ἐλεκαταί εις ἀπόδοσιν ὅστε ἱκανοποίησαν ἐντελὸς ὄσους παρηκολούθησαν αὐτάς.

Πρῶτὴ ἔδοθη τήν συναυλίαν τής ἡ Δις Μαργαρίτα Κορτέση ὑπὸ τῆν ὑψηλὴν προστασίαν τής Πριγκιπίσσης Ἀλίκης. Ἡ Δις Κορτέση ἀπόφοιτος τού Ὀ- δείου, βραβευθεῖσα κατά τὰς ἐξετάσεις της ἔχει ὄφραϊαν φωνὴν κοντάριαι, με τόνους γομιάτους ἀπὸ λεπτὸτητα, και αἰσθημα. Εἰς τήν συναυλίαν της ἔδειξεν ὅλα τὰ φυσικά χαρίσματα τής φωνῆς της, και κατεμειροκροτήθη ἰδίως εις τὰ τραγούδια τῶν Ἑλληνικῶν συνθέσεων.

Ἡ Δις Ζαφειροπούλου με τὸ βιολί της και οἱ κ.κ. Μητροπούλος και Ζήσης συντέλεσαν εις τήν πλήρη ἐπιτυχίαν τής ἐλεκτηῆς συναυλίας τής Δος Κορτέση.

* *

Εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον ἔδωκε και ἐφέτος ἡ κ. Φωκὰ τήν Συναυλίαν της, ὅπως πάντοτε τὸ θέατρον πλήρες ἀπὸ κόσμον ἐκείνον ὅστις με ἀμείοντον ἔνδιαφέρον παρηκολούθησε τήν κ. Φωκὰ ἡ ὁποία ἐφέτος εἶχε αὐτότὸ ἐξαιρετικόν ὅτι ἡ συναυλία της ἐξετελέσθη ἀπὸ κοινού μετὰ τής Δος Φωκὰ, ἡ ὁποία ὡς καλλιτέχνις

βαίνει και αυτή επί των θριαμβευτικών βηματίων της μητρος της.

* *

Ο κ. Γ. Αγαπιός, ο λεπτότερος και αισθηματικότερος ίσως Έλληνας πιανίστας έδωσε την συναυλιάν του εις το Ώδειον Αθηνών. Αί συνθέσεις όλων των μεγάλων μουσουργών, Φράγγξ, Σοπέν, Λίσι, Μοσσοφσκι, και Ντεπισσό άπεδοθήσαν από τον κύριον Αγαπιόν με άπαράμιλλον τελειότητα. Ίδιος εις την Σονάταν του Σοπέν ύπηρεζε τέλειος, διότι την έχρομάτιος με πολλήν άκρίβειαν και τέχνην. Επίσης την αυτήν επιτυχίαν είχε και ή συναυλία του κ. Εβσταθίου Λυκοϋδή, καθηγητού του Ώδειου. Κατ' αυτήν ηκούσθη και πάλιν το έκλεκτό τραγούδι της κ. Σιράτου. Τήν συναυλία του κ. Λυκοϋδή την ανέλαβε υπό την προστασίαν του ή Α. Μ. ο Βασιλεύς.

* *

Ο Πειραιεύς Σύνδεσμος έδωσε την συναυλιάν του εις το Ώδειον του Πειραιώς. Ο κόσμος πολύς. Το πρόγραμμα της Συναυλίας έκλεκτότατον. Πρώτη ένεφανίσθη ή Δίς Ν. Τάραντο, ήτις έξετέλεσον επιτυχώς συνθέσεις επί του κλειδοκυμβάλου, ή δις Φιλταπιου, ήτις άπηγγυειν δοματότα διάφορα ποιήματα, ή δις Περάκη, έκτελέασα συνθέσεις επί του κλειδοκυμβάλου επιτυχώς, και ή δις Δοβίβα, ήτις έψαλε δοματότα διάφορα τεμάχια, συννοησμένη εις το κλειδοκυμβάλον από την διδα Κατσιμαντή. Τέλος χορωδία με ύψιστον την διδα Σανθιάνας έψαλε το «Καράβι» άποσπάσασα τά χειροκροτήματα του πυκνού άκροατηρίου.

Διαλέξεις. Ο Φιλολογικός Σύλλογος Παρισσός άναγγέλει δι' έφάτος ιός έξής διαλέξεις. Τετάρτη 1 Φεβρουαρίου. Ο κ. Αρ. Κουριτίδης. Η εξέλιξις του διηγήματος εν Έλλάδι και ο Αλέξανδρος Ραγκαβής ως διηγηματογράφος.

Τετάρτη 8 Φεβρουαρίου. Ο κ. Κων. Ράδος. «Ο Στέφανος Ξένος και το ιστορικόν μυθιστόρημα».

Τετάρτη 15 Φεβρουαρίου. Ο κ. Σ. Μενάρδος. «Ερμαν Ροΐδης».

Τετάρτη 22 Φεβρουαρίου. Ο κ. Αριστος Καμπάνης «Ο Ζαμπέλιος και ο Καλλιγιάς ως μυθιστοριογράφος».

Τετάρτη 8 Μαρτίου ο κ. Σπ. Μελάς «Ο Αλέξ. Παπαδιαμάντης». Και

Τετάρτη 15 Μαρτίου. Ο κ. Σ. Σακελλαρόπουλος «Ο Δημ. Βικέλας».

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1917

Από τά άπροσδόκητα του μηνός αυτού, ήτο ή διακοπή των διπλωματικών σχέσεων μεταξύ Αμερικης και Γερμανίας.

Μετά την άπόρριψιν υπό της Άνγκνι των περι ειρήνης προτάσεων της Γερμανίας, μετά την ματαίωσιν των προσπαθειών του Πρόδρου των Ηνωμένων Πολιτειών κ. Ουίλσον προς άνεύρεσιν έδίκρους ίκανού διά την καλλιέργειαν της ιδέας της ειρηνοποιήσεως των λαών, ή Γερμανική Αύτοκρατορία ένέτεινε τάς υποβρυχιακάς της δυνάμεις εις το άκρότατον σημείον και

επρόκλασε την μήνιν των Αμερικανικών μέχρι της διακοπής των διπλωματικών σχέσεων. Η Γερμανική μεγαλυργία, ο γερμανικός ύπολογισμός, ή τολμηρά και λολογοισμένη άποφασιστικότης των γερμανών έξεδηλώθη και πάλιν μεγαλειώδώς διά τά δημιουργήσασθαι τρακατικόν σάλον και εις τάς χώρας τάς μη άναμυχθέσας εις την παγκόσμιον άλληλοσφαγήν. Οί Άνταντικοί κύκλοι όχι όλίγον έπαράχρησαν εκ των άποφασιστικών μέτρων της Γερμανίας και συνεκρούσαν τάς προσπαθείας των διά την εξασθένειαν ή και την ματαίωσιν των άποτελεσμάτων της Γερμανικής εϋτολμίας. Καί άγγέλλοντα ήδη μέτρα σοβαρώτατα ίκανή άν μη να επιφέρουν την ματαίωσιν των Γερμανικών ύπολογισμών πάντως όμως να προσεγγίσουσι σπουδαιοτάτην γαλαρών εις τά έθνηρικά τομήματα. Η άπόφασις του γενικού έξοπλισμού των έμπορικόν σκαφών της Αμερικης και ή περιφρούρησι αυτών δι' ισχυρόν μονάδιον Αμερικανικόν, Αγγλικόν και λοιπό συμμαχικόν Στόλον ο όποιος τμηματικώς ήλ' σ'υνοδεύει τά έμπορικά πλοία από σημειον εις σημειον, άποτελούν μέτρα επί των όποιων θα προσκρούσθαι σοβαρώτατα ή γερμανική υποβρυχιακή άπειλή. Τις θά εινε ο νικητής εις την νύκιν γιγαντιαίαν πάλην ο γένος θά άποδείξη. Το γεγονός μόνον εινε ότι ή νέα ύψη της πολεμικής σκηνογραφίας επηρεάζει σοβαρώς την συστήσασιν του Έλληνικού Λαού. Ο μη διακοπείσ ουδέ καν άνακοπείσ ή μετριασθείσ άποκλειστέως, ο πίεξων μέχρις άκματος τά ελληνικά σπέρμα κηθίσταται έπι πιστικώτερος και ή μελλοντική διατροφή όλων ήμών άμφίβολος και άσπής. Σήμερον εις το μακρόριον του Άντικεινου άποπνιγμού προστίθεται και ή κίνυνος της Γερμανικής άπειλής. Ο Έλληνικός Λαός μη μεταστών της παγκόσμιας παραφροσύνης κηθδικισθή να ζή εν μέσθ άδιαλείπτου κινύων. Η πείνα έργεται φρασματοδής να ζήτηση τά θύματά της. Το ζήτημα του ψωμιού άπασχολεί σοβαρώς τά 90 έκκατοστά της Έλλάδος, διότι υπάρχουν και οι προσματινούχοι τους όποιου ουδέμία άπειλή, ουδέμία δυστυχία έγγίζει. Η αλγροκρέμει άξ άλλοι μαίνεται. Ο πτωχός Λαός καθημερινώς άντιμετωπίζει με αύξουσαν όδύνην, μέχρι βαθμού άπογνώσεως, τάς πλέον ληστρικές, τάς πλέον άρπακτικές, τάς πλέον αλγροκρεμείσ διαλέξεις της άγοράς, χωρίς ές άλλου να άντικρούσθαι, ουδέ πόρρωθεν μίαν προσπάθειαν των άρμόδιων διά την άνακοπήν του κακού και την τιμωρίαν τήσων ενόχων. Το ψωμί έγινεν ο έριζήτης της οικογενείας και ή καθημερινή έξαπαλίσις τεμαχίωσιν των κατ' άπομον άποτελεί σήμερον την μεγαλιχτέραν ευτυχίαν και την εκπλήρωσιν αληθινού άνειροπολημάτος διά τον κατ' έσχόν άρτοράγον Έλληνα. Έν τούτοις παρ' όλα ταύτα ή κίνυσις της πλέως ουδέ προς στιγμήν άνεκόπη. Ηργισαν αί άπόκρου και χωρίς κά διασκευάσεις και συγκεντρώσεις και όσπνην άφειδής χηρήματος ουδέ προς στιγμήν άνεστάλη. Άν μάλιστα δεν έλάμβανε τό μέτρον της άπαγορεύσεως των προσωπιδοφόρων ή Αστynomία, όρισμένου και έρέτος τάς εξακολούθη ή περυσινή όργιστική ειχών της άποκρηάτικης ζωής. Θεατρικά παραστάσεις, κονσέρτα, διαλέξεις, κινηματογράφοι εν πλήρει άκμή. Όσον ο' άφορρά την γαρτοπακτικην κίνυσιν κατά την όποιαν τίθενται εις επικίνδυνον κυκλοσφραν καθ' έκάστην έκκατοντάδες χιλιάδων όρχημών εις τά πανηγυρικώς και θριαμ-

βευτικώς και εν γλιδή και πολυτελεία λειτουργούσα γαρτοπαίγνια της πόλεως μας, άπολιπτον ίσως λέξεις διά να άναπαραστήσθαι κανείς την πραγματικότητα.

Μία άντίθεσιν πλούτου και πείνις μοναδικήν κατά την έσχόν αυτήν παρουσιάζει ή πόλις μας. Κατά τό τραγικόν πλαιοσι όλων αυτών των όλων και ειθε, να μη έλήθι ποτέ ή ήμέρα δεινού άνάβρασμού όστις έκδηλούμενος θα άνταρτίξη τά σημερινά είδωλα και θα σπείρη τον τρόμον εις τους ύμενωμένους την λαϊκήν δυστυχίαν με σαρκατικόν μαϊδιάμα.

A. A. Z.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Ιστορία της παροιμίας «... θέλ' ο καβαλλάρης»

Μία ήμέρα κεί που πήγαμε να χαλάση ο κόσμος απ' τη βροχή και τ' αστραπόβροντα ο Χοντζίας λει ενός Παππά. Ξέρεις μπρέ Παππά; ρματί αστράφτει και μπουμπουνίζει; ο Παππάς που έκανε το μσοκακόμορο του λέει: Πού να ξέρω, Χοντζία μου του θεού τα πράματα; Να σ' τα είπω εγώ του λέει ο Χοντζίας; ο δικός μας ο Μουχαμέτης καβαλλάρης κυνηγάει απέσο το δικό σας το Χριστό. Εκεί που χτυπάν τα πέταλλα της φοράδας του Μουχαμέτη, βγαίνουν οι αστραπές και μπουμπουνίζει. Κατάλαβες τώρα παπά; Τώρα το κατάλαβα' του λέει ο παππάς και σέ περικαλό να μου είπης κ' άλλο ένα πράμα, που δεν το ξέρω. Τον έφτασε ο δικός σας ο Μουχαμέτης το δικό μας το Χριστό. Πού νάν το φάση, τρεχει σαν τρέυν! Τότ' ο παππάς λέει του Χοντζία «...θέλ' ο καβαλλάρης!»

I. H. ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΗΣ

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Οι κ. κ. Πρόεδροι Συντηριών και Σωματείων άντι να συνέρχονται και διασκέψουσ προς συγκρότησιν άσολών και επιβλαβών συλλληθηρίων, δεν άποφασίζουν να συνέλθουν

Οι κ. ΠΡΟΕΔΡΟΙ προς έξεύρεσιν τρόπου διά την άνακοφισιν των λαϊκών τάξεων; Ο Λαός πάσει σήμερον όχι εκ της έλλειψως τροφίμων άλλ' εκ της ειδηθεστέας αισχροκροδείας έξ όσον ειδόν ποτε όργανομεινω κοινωνία και όμιος κανείς δεν όρθώθη μέχρι σήμερον τιμωρός του μεγιστου αυτού έθνικού εγκλημάτου. «Οι οι περι ήμάς άρμόδιοι καθέδουν, άσυγκίνητοι και άδιαφοροί διά τον ύπερκευλισμόν ενός άπορροιαίου θησαυρισματος των έμμεταλλιστών μας και ή λαϊκή θέλησις άδρανει έξ ύσου διά την εξόντωσιν της κακοκυλοσπειρας ή όποία άπομυζά και την τελευταίαν ικιμάδα της του λαϊκού εισοδήματος. Οι κ. κ. Πρόεδροι έγουν ευρύτατον στάδιον δράσεως επί της άνέρουσ αυτής και άνηθησούν επαγγελματικής άπληστίας και όμιος προτιμούν να πολιτικολογούν εμφανίζόμενοι με τό ένδωμα του σοφιστός πατριώτου παρά με την ρομφαίαν του άληθινού ύποστηρικτού των λαϊκών δικαίων.

* *

Εξακολουθεί δρώσα ή Βασίλισσα Σοφία εις την

πρώτην γραμμήν της κοινωνικής άνακοφίσεως. Η προσοχή της εστράφη εις την έξεύρεσιν μέσον διά την βοσιν οδόν τε ά-

ΔΙ ΥΨΗΛΑΙ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΙ φηνοτέραν παρογογήν των γυμίων και άλλων ειδών πρώτης άνάγκης. Συνεργίσθη προς τοϋτο μετά των κ. Ζέλου και Αποστολίδου, Υπογογών των Έσωτερικών και της Έθνηκής Οικονομίας και έθηκε τάς βόσεις της έργασίας ή όποια θα όδήσθαι τά παραγογικάς δυνάμεις του τόπου εις άποδόσεις γενναιότερας και πλέον ίκανοποιητικάς. Έκ παραλλήλου εργαζόνται α Α. Υ. αί Πρηγγάτισσαι Αλική και Έλένη, ή μέν πρώτη εις κύκλον καθάρως φιλανθρωπικόν δημοιοργικόν θετικής ενιαχύσεως των πενομένων τάξεων της κοινωνίας μας, ή δε εις κύκλον έπιστημονικόν διά την λύσιν προβλημάτων θύριστης σημασίας διά τάς σημερινάς βιωτικές μας άνάγκας. Ο Έλληνικός Λαός μετ' ευγνωμοσύνης τάς παρακολουθεί και περιβάλλει με την τρυφεροτέραν στοργήν τάς Ύψηλάς προστάτιδάς του.

* *

Η χριστιανική Ακρόπολις του Έλληνισμού ή λωρίς εκείνη ήτις έχρησίμευσεν από άρχαιοτάτων διά την έξαπλώσιν του Έλληνικού φρονος εις τά βάθη της

Μιχαήλ Ασίας, του Αγώνιμου Όρος Ο ΑΘΩΣ το ύπερόχου, το άμυθητό φυσικόν κάλλος, του όποιου ή ιστοία άνευρίσκειται εις τους μυθικούς Έλληνικούς χρόνους συνυφασμένη, με τάς ποιητικές παραδόσεις της φυλής μας, ή Γη εις την όποιαν εκκαλλιέργηθη με όρην και θέμην ή ελληνική ιδέα και όπου τά ελληνικά ιδανικά έποτιόθησαν με αίμα. Το έσρον παλλίδων του Έλληνισμού το όποιον καθήλασε της Αειπαρθένου ή προστάτις και έλάμπυρην ή άλόνητος πίστις ελληνικών μοναχών προς τά ιδεώδη της Έλληνικής Όρθοδοξίας. Όιος εκείνος ο ιερός χώρος ο άντικειτοπρίτων την Έλληνικήν σέβην, τους Έλληνικούς πόθους, τά Έλληνικά όνειρα κατελήθηθη υπό Ρωσικών και Γαλλικών στρατευμάτων. Μία καινούργια πλήρη κατηνέθη εις τά στήθη της πατρίδος και ειθε αί περιστάσεις να επιτρέψουν να έπουλώθη το ταχύτερον...

* *

Εις τάς ήμέρας μας τάς τόσον πονηράς, εις την εποχήν αυτήν της άκρας πείνις και του θηριώδους ύπερπλουτισμού άποτέλεσμα της όργανιστικής αισχροκροδείας, δεν άπέε

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑ ΤΡΟΦΗ

μεινε τίποτε προσιτόν διά τον πενομένο Έλληνα οικογενειόρχην. Το ρζιζ, τά όσπρια και ή πατάτες έξηφανίσθησαν εκ της άγοράς και μόνον διά τους δυνάμενους να πληρωσούν εις το τετραπλάσιον την τιμήν υπάρχουν εν άφθονία. Τά φρούτα, χάρις εις την άρηνησίασαν κερδοσκοπίαν κατέστησαν και αυτά άπρσιτα. Το κρέας και τά ψάρια και τά χηλοδία και τά λαχανικά και αυτά τά κέρβονα τελείως άπόσιτα. Πώς ζή ο Έλληνικός Λαός επί πλέον και με τό άλλο αυτό ψωμί εινε θαύμα. Έν τούτοις μέσα σ' όλην αυτήν την φρενητιώδη άνύφροσιν των τιμών παραμένει ός οικονομικότερα τροφή ή ταπεινή «σαρωδία του κοινού» Αμερικανικής προελεύσεως. Εινε θαύμα πως πωλείται τόσον οικονομικά και διά τοϋτο γίνεται άνάγκαστος από τάς λαϊκάς ιδίους τάξεις.

Άγγέλματα θανάτων ἐπὶ τῶν Ἐπαρχιῶν συνεπεῖδι τῶν καταλειπτικῶν μέτρων τῆς Ἄγαντι προαλοῦσιν ὀλιγήμεν ἐντύπωσιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν. Ἡ Πείνα ἤρρισε καὶ ἀποφῆρη τοὺς καρπούς τῆς πρὸς δόξαν ὄλων ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐν ψὺ φέρονται καὶ εἶναι εἰς θέσιν, δὲν ἐσκεφθῆσαν ἐν καιρῷ νὰ ἀναπτύξουν τοὺς δημιουργικοὺς πόρους τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ καταστή αὐτῶν καὶ κυρία τὸν πρᾶξέων τῆς καὶ τῶν ἀποφράσεών τῆς.

Τὸ ἀθάνατον Ἑλληνικὸν δαιμόνιον ἀνεράνη καὶ πάλιν εἰς τὰς ναυτικές ἐπιχειρήσεις τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Ὀθαλασίων Ἐπιχειρήσεων». Μετ' ἐπι κεφαλῆς τὸν μεγα-
ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ λειπρόλον καὶ πύλη-
γιμένης δράσεως καὶ περισσῆς ἐμπειρίας κ. Ἀντώνιον Παλιῶν ἐπέδειξεν ἡ Ἐταιρεία, ἐνὸς τριμήνου καὶ ὑπὸ τὰς πλέον διηγερέας συνθήκας, ζωτικότητα παραδειγματικὴν εἰς ὁργανοσιν, εἰς πρῶτον, εἰς ἀκμῆν, εἰς ὠφελήματα καὶ κέρδη. Οἱ διοικοῦντες ἔργα ἐκφρῆγοντα τὸν στενοὺν κόλον τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως, οἱ διαχειριζόμενοι ἐπιχειρήσεις στενοῦ συνδεόμενὰς πρὸς τὴν ἐθνικὴν πρῶτον καὶ ζωτικότητα εἶνε ὁρθὸν νὰ εὐρίσκωσι θερήμην καὶ εὐκρινῆ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας καὶ ἀπὸ τῆς ἀποθήκης ταύτης κρίνομεν ὡς ἐκπλήρουν καθήκοντος τὴν ἐμοῦσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου ἐκφρασίν θαυμασμοῦ πρὸς τὸ ἔργον τοῦ κ. Παλιῶν καὶ τὸν πολιτικῶν συνεργατῶν του. Τὸ Ναυτικὸν δαιμόνιον τοῦ κ. Παλιῶν ἐθαυματούργησεν ἐν τῇ διαχειρίσει τὸν συμφερόντων τῆς «Ἐταιρείας τῶν Ὀθαλασίων Ἐπιχειρήσεων» καὶ σαφῆς καὶ ἀπερίφραστος ἐκδήλωσις τοῦτου προβάλλει ἡ ἀπείροτος ἐκδοσις τοῦ κ. Γενικοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐταιρείας—εἰς ἄλληλν στήλην δημοσιουμένη—εἰς τὰς ἀπλὰς γραμμὰς τὰς ὁποίας ἀντικατοπτρίζεται τὸ εὐφροσύναν παρὸν ὄσον καὶ τὸ πλεόρονον μέλλον τῆς μοναδικῆς μᾶς ταύτης ναυτικῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ κατάστασις ἄλλως τὸν καιρὸν ἐξ ἐπιπέκτων καὶ ἐμπειρῶν ἐδικῶν ἀνδρῶν καὶ δι' ἡ ἀνάσεις τῆς διευθύνσεως τῶν ἐμπορικῶν καὶ φορητικῶν τημάτων εἰς τὸν κ. Μάκρον Παλιῶν τὸν ὁποῖον διακρίνει τόλμη καὶ θέλησις καὶ ζωῆ, εἶνε μίᾳ ἐπὶ πλεόν ἐγγύσιν τῆς νικηφόρου σταδιοδρομίας τοῦ θαυμαστοῦ καὶ πατριωτικῆς ἐμπνεύσεως ἔργου τοῦ κ. Ἀντωνίου Παλιῶν, πρὸς ὃν καὶ τὰ εὐκρινέστερα συζηρητήρια μᾶς ἀπευθύνομεν.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ἘΙΣ τὸ Σαιν. Λουίς τῆς Ἀμερικῆς συνεκρτήθη τελευταίως συνέδριον τῶν ἐμποροπρατῶν διὰ ν' ἀποφασίσῃ περὶ διαφόρων ζητημάτων συναρῶν πρὸς τὸν κλάδον τοῦτου. Μεταξὺ ἄλλων συνεκρτήθη καὶ τὸ ζήτημα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐνδομικῶν, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἔχη ὁ ἄθροιστος διὰ νὰ ἀποκαθίσταται ἀξέντ-λεμαν. Ἀπεράνθησαν λοιπὸν οἱ πατέρες οὗτοι τῆς ἐμποροπρατικῆς ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς πρέπει νὰ ἔχη τοὺλάχιστον δέκα τέσσαρας ἐνδομικὰς καὶ δέκα μόνον ἐπανωμικὰς. Ὑπεβλήθη δὲ καὶ εἰς προπυλοισμὸς τῶν ἐξῶδων διὰ τὸ ἀμέτριον τοῦτου συμβουλίον καὶ

εὐρέθη ὅτι τὰ στοιχίζουσι μόνον 2068 δολλ. Ἐννοεῖται ἐκτὸς τῶν ὑποκαμίσων, πύλων, ὑποδημάτων κτλ. Εἰς ἄλληλν συνεδρίασιν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐμποροπρατῶν ἐζήτησαν ὅπως οἱ Δήμαρχοι μὴ ἐξέφρονται ἀπὸ τὸ καιρὸν τῶν τῶν μέσων ἐπίστροφον ἐνδομικῶν. Τὸ συνέδριον ἐξακολούθησε διὰ ἐργασίας του καὶ δὲν ὑπάρχει κημμία ἀμφιβολία ὅτι θὰ μᾶς διαρωτίσῃ καὶ ἐπὶ πολλῶν ἄλλων σημείων.

ΟἶΟΣ εἶναι ὁ ἰδεώδης ἄνθρωπος; Καὶ αὐτὸ τὸ ζήτημα ἀνέλαθε νὰ μᾶς τὸ λύσῃ τὸ ἐν Ἄγιῳ Λουδοβίκῳ συγχροτούμενον συνέδριον τῶν Ἑπι πορροπρατῶν. Ὁ ἰδεώδης λοιπὸν Ἀμερικανὸς, κατὰ τὸν πατέρα τούτου τῆς ραπτικῆς, πρέπει νὰ εἶναι: Εἰκοσι τέσσαρων μὲχρι εἰκοσι πέντε ἐτῶν, ὕψους πέντε ποδῶν καὶ ὀκτὸ Ἴντσῶν, βάρους 148 1/2 λίτρων. Ἡ κεφαλὴ πρέπει νὰ εἶναι τὸ ὄγδον τοῦ μήκους τοῦ σώματος, καὶ πρέπει νὰ πληρῶνι τακτικὰ τὸν ράπτῃν του. Οἰοσθήποτε ἔχει τὰ προσόντα τούτα εἶναι ὁ ἰδεώδης ἄνθρωπος.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν ἀπερασίσθη νὰ σταλῇ ἐγκύκλιος πρὸς ὅλους τὰς Πολιτειακὰς Βουλὰς, δι' ἧς ἐκφράζεται ἡ δυσἀρέσειον τοῦ συνεδρίου διὰ τὴν εἰς τὴν περιβολὴν ἀμείλειαν τῶν βουλευτῶν, καὶ συνιστᾶται ὅπως χρησιμοποιεῖται ἡ ἐπίσημος ἐνδομικὰς κατὰ τὰς συνεδρίσεις τῆς Βουλῆς.

αἰδασιμώτατος Φράγκ Γ. Γκόρμαν, ἐκ Βραυέλων τῆς Νέας Ὑόρκης, μὴ ἰκανοποιημένος ἐκ τῆς ἀπολαύσεως τοῦ ὡς ἱεροκλήσιος, ἀπεφάσισε νὰ ἐμγραψθῆ ὡς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου ὑπὸ τὸ ὄνομα «The Singing Parson».

Ἀναγκάζεται δὲ λέγει νὰ προῆι εἰς τοῦτο διότι ἔχει ἀνάγκην περισσοτέρων χρημάτων πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐαυτοῦ του, τῆς συζύγου του καὶ τῶν γονέων του ἐξαρτωμένων ἐξ αὐτοῦ. Ἐπὶ τῆς σκηνῆς θὰ ἐμφανίζεται φέρων τὴν ἱερατικὴν στολήν του.

ΙΝΕΤΑΙ πολὺς λόγος εἰς τὴν Εὐρώπην γιὰ ἓνα δακτυλίδι ποῦ φέρει πάντοτε ὁ Κάϊζερ, καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν ἀποχωρίζεται ποτέ. Τὸ δακτυλίδι αὐτὸ μὴ νομίσθητε ὅτι εἶναι τῶσον πολύτιμον κατὰ τὴν ἀξίαν, φέρει μίαν πέτραν, ἧτις ὅμως δὲν εἶναι οὔτε ἄδμας, οὔτε σάπφειρος, οὔτε σμαράγδος, οὔτε ἄλλος πολυτίμος λίθος, εἶναι ἀπλῶστατα ἓνα μαῦρον λίθον ἄνευ οὐδεμίας χρηματικῆς ἀξίας. Ἐν τούτοις εἰς τὸ καινὸ καὶ μυσθὸ ἐκείνου λίθου ἔχει δοθῆ ἓνας πολὺ μεγάλος τίτλος, ὀνομάζεται «τὸ φυλακτὸ τῶν Χοεντ-ζόλλερ».

Κατὰ τὴν παρῶσαν ἡ μαῦρη πέτρα, ἡ ὁποία κοσμεῖ τὸ δακτυλίδι ἐκείνου τοῦ Κάϊζερ εὐρέθη ὑπὸ τῆς συζύγου τοῦ μεγάλου ἐκλεκτοῦ Ἰωάννου εἰς τὸ στόμα ἐνὸς ὄφρου. Ὁ Φρειδερίκος ὁ πρῶτος κατακτάσασε μὲ τὴν πέτραν αὐτὴν δακτυλίδιον καὶ τὸ ἐδώρησεν εἰς τὸν υἱόν του. Ὁ Φρειδερίκος ὁ Μένγας ἔφερε τὸ δακτυλίδιον αὐτὸ μὲχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου του.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἡ «Ἐπιμύθονος Ἡλικία»

— Ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν ὁποίων ἡ ἐμφάνισις ἐπροξένησε τὴν μεγαλειέταν ἐντύπωσιν καὶ τὰ ζωηρότερα σέλια, μετὰ τὸν κόμον ποῦ διαβάσει, ὑπῆρξεν, ὅτε τὸ πρῶτον ἐδημοσιεῖται ἐν Δανίᾳ «Ἡ Ἐπιμύθονος Ἡλικία». Ἡ συγγραφεὺς, κυρία, ἄγνωστος τότε καὶ εἰς αὐτὸν τὸν φιλολογικὸν κόμον τῆς πατρίδος τῆς, κατέκτησε, διὰ μίᾳς, μὲ τὸ ἔργον αὐτό, τὴν φήμην. Ἐκτοτε, ἡ «Ἐπιμύθονος Ἡλικία» ἀετερόφραθῃ εἰς ὅλας τὰς γλώσσας, ἀφοῦ πρῶτος ὁ πολὺς Πρεσβὸς τὸ μετέφρασεν εἰς τὴν Γαλλικὴν, μὲ κολακηντικῶτατον πρόλογον. Χάρις εἰς τὴν λογοτεχνικὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἀγνώρας, ἀποκτῶμεν ἤδη καὶ Ἑλληνικὴν μετᾶφρασίν τοῦ ἔργου εἰς τὸ ὁποῖον μὲ μεγάλην παρατηρητικότητα καὶ πολλὴν τόλμην ἐρευνῶνται τὰ ἄδυτα τῆς γυναικείας ψυχῆς.

«Τζένυ Θεοτόκη»

— Μετὰ τὴν καταληκτικὴν ἐπιτυχίαν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ ἐκδοσις τῆς «Λουκίσις τῆς Πλακεντίας», ἡ Λογοτεχνικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ἀγνώρας περιέλαβε, ἐκ τῆς αὐτῆς σειρᾶς τῶν ἔργων τοῦ κ. Π. Δημητριοπούλου, τὰ ὁποία μᾶς γνωρίζουν τὴν ἐπὶ «Ὀθωὸς ζωῶν τῶν Ἀθηνῶν, νέον τόμον ἐκτάκτου ἐνδιαφέροντος. Εἶναι ὁ ἀφορμὸν εἰς τὴν κόνεσιν **Τζένυ Θεοτόκη** μᾶζι μὲ τὴν ὁποίαν ζωγραφίζεται καὶ ὁλοῦ ὁ πολιτικὸς καὶ κοινωνικὸς βίος τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸ 1845.

Ἡ νέα ἐκδοσις, κομψὴ καὶ ἐπιμελημένη φιγουράρει ἤδη εἰς τὰ μεγαλιέτερα Ἀθηναϊκὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ τὸ ἐπὶ τῆς οδοῦ Μητροπόλεως Πρατήριον τῆς Ἀγνώρας.

Τὰ ἄνθη τοῦ καιοῦ

— Παρὰ τὸν χρόνον τῶν τριεθῶλων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, οἱ φιλολογοῦντες καὶ φιλαναγκῶστα ἐν Γαλλίᾳ, δὲν παρέλειψαν νὰ ἐδραστῶσιν τὴν Πεντηκονταετηρίδα τοῦ Καρόλου Μπουντλαί, τοῦ μεγαλιέτερου, ὅπως ὑπ' ὄλων ἀνεγνωρίσθῃ πλέον λυρικοῦ ποιητοῦ τῶν νεωτέρων χρόνων.

Ἐπὶ τὴν μίαν καὶ μόνην ἀθάνατον συλλογὴν τὴν ὁποίαν μᾶς ἐδώρησε μετὰ θάνατον ὁ μέγας ποιητής, ἀπὸ τὴν συλλογὴν τῶν «Ἀνθῶν τοῦ Καιοῦ» περὶ τὰ τέσσαράκοντα ποιήματα, τὸ μέλι καὶ τὸ δάκρυ τῶν ἀνθῶν αὐτῶν, ἐξέδωκεν ἐσχάτως εἰς κομψὸν τόμον ἡ Λογοτεχνικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ἀγνώρας εἰς ὁραίαν μετᾶφρασίν τοῦ γνωστοῦ μᾶς ποιητοῦ κ. Γεωργίου Σημηγοργίου.

Τὸ καιρὸν τοῦ **ΦΙΛΟΥ ΜΟΥ**· Ἀ.Τ. Λέβινον. Ἀὐτὸν τὸν τίτλον φέρει ἓνα μικρὸ διήγημα τοῦ κ. Ν. Δρακουλίδου τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ψευδὸν ὄνομα Ἀγγέλος Λόξης. Ὁ κ. Δρακουλίδης εἰς τὸ νέο αὐτοῦ διήγημά του παρουσιάζεται μὲ καλὴν παρατηρητικότητα πᾶσι μὲν ὅπως ἀπαράτητον γιὰ ἓνα καλὸν διηγηματογράφον. Καὶ ὁ κ. Δρακουλίδης ὁ ὁποῖος κατέχει τὴν παρατηρητικότητα θὰ μᾶς δεῖξῃ βεβαίως μίᾳ ἡμέρᾳ καὶ ἄλλες ψυχᾶς ὅπως μᾶς δεῖξῃ ἡμεῖς τὴν ψυχὴν τοῦ Λέβινου, ψυχῆ ἡ ὁποία εἶναι τῆς προσοχῆς καὶ ἰσως ἰσως καὶ τὴν σκέψῃ μᾶς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΟΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας ὁρίζεται ΠΡΟΜΕΡΙΣΜΑ διανεμητὸν τοῖς κ. κ. Μετόχοις τῆς Ἐταιρείας διὰ τὴν λήσαναν δευτέραν ἐξαμηνίαν

1916, τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 17 (δέκα ἐπτὰ) κατὰ μετοχὴν, ἐλευθέρων φέρου τοῦ Δημοσίου καὶ Χαρτοσήμου, πληρωτῶν τῆς 15ῃ Φεβρουαρίου καὶ ἐν τῷ ἐναθῆθα Κυριακῆματι τῆς Ἐταιρείας ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ὀριθ. 1 μερισματοποιεῖσως, ἧτοι ποσὸν διανεμητὸν φέρου δρχα. 2,180,250.

Εἰς τὴν διανομὴν τοῦ προμερισματοῦ τούτου, ὅπερ διανέμεται ὀχι κατ' ὑποχρέωσιν ἀλλ' ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς ἀπὸ τοῦδε διανομῆς κερδῶν πραγματοποιηθέντων, προσήθῃ τὸ Δ. Συμβούλιον ἐπὶ τῇ βράσει τῆς ἐκδόσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ περὶ τῶν ἔργων τῆς Ἐταιρείας καὶ περὶ τῆς ἰκανοποιητικῆς αὐτῶν ἀποδόσεως; παρὰ τὰς ἀντιεῖδους περιπτώσεις τῆς σημερινῆς καταστάσεως, ἔνεκα τῶν ὁποίων τὰ ἀτιμῶπλα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐργασθῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐταιρείας (1 Ἰουλίου 1916) εἰμὴ τρεῖς μόνον μῆνας, μὴ λαμβάνον μόνον ὑπ' ὄψει δρχα. 600,000 κατανηθέντων εἰς ἐπισκευὰς καὶ βελτιώσεως τῶν ἀτιμῶλων, τὰ ὁποία οὗτω παρουσιάζουν σήμερον ἐνεργητικὸν πολὺ ἀνώτερον τῆς Ἐταιρείας εἰσορέας καὶ δρχα. 150,000 διὰ τὴν προμήθειαν ὑλικῶν, φορητῶν κλπ. χροισμῶν, συνεπῶς, ἡ ἀνωτέρω ἀπόδοσις ἀφορᾷ τῷ μόνον ἔργασίῳ.

Πρὸς περισσοτέραν δὲ διαρῶτητα τοῦ ἰκανοποιητικοῦ τούτου ἀποτελέσματος παραθέτομεν πρὸς γνῶσιν τῶν κ. κ. Μετόχων τῆς Ἐταιρείας καὶ τὴν πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔδωκεν τὸ Γεν. Διευθυντοῦ τῆς Ἐταιρείας κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΑΛΗΟΥ.

Ἐν Πειραιεὶ τῆς 3ῃ Φεβρουαρίου 1917.
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου
ΣΤΑΜ. ΒΑΦΙΛΑΑΚΗΣ

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΑΛΗΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΑΛΗΟΥ

Πρὸς τὸ αἰτεῖ. Συμβούλιον τῆς Ἐταιρείας, ἐπὶ τῶν πεπραγμένων ὀδο τῆς Ἐταιρείας κατὰ τὴν δευτέραν ἐξαμηνίαν τοῦ 1916.

Ἀξιότιμοι κύριοι Σύμβουλοι!

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀποφάσεως ἡμῶν περὶ διανομῆς προσφορῶν μερισματοῦ εἰς τοὺς κ. κ. Μετόχους τῆς Ἐταιρείας διὰ τὴν λήσαναν ἐξαμηνίαν, λαμβάνο τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω δι' ὀλίγων τῆς τῆς ποιεῖται τῶν ἔργων αὐτῶν αὐτῆς μεχο σήμερον.

Ἡ Ἐταιρεία ἡμῶν Κύριοι, ἀρξάμενη τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου, καίτοι ὀλίγων μηνῶν ἀριθμῆ βίον, ἐν τούτοις πολλὰ κατορθώσασ, δὲν θὰ θέλωσ δὲ διὰ μόνον κενον λέξωσιν νὰ ἀπαριθμήσω τὰς πράξεις αὐτῆς, ἀλλὰ δι' ἀριθμῶν καὶ γεγονότων νὰ ἐκθέσω τὰ συντελεσθέντα ὄν ἄλλως, τε εἰσοβ γνώσται.

Καὶ ὄσον νῆν ἀφορᾷ τὰ ἐπιβατικὰ ἀτιμῶπλα, ἡ Ἐταιρεία ἡμῶν ἴμα τῇ ἐνάξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς δὲν ἔλεγε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς εἰμὴ τὰ ἴμισι ἐξ αὐτῶν. τῶν ὑπολοίπων ὄντων ἐπιτεταγμένων παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁσολομῶν ἐν εἰς στρατιωτικὰς μετᾶφορὰς καὶ ἄλλας κοπιώδεις δι' ἐπιβατικὰ ἀτιμῶπλα ἐργασίας. Ἀλλὰ καὶ ἐκείνα ὅμως ἴσως εἶχεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς μόλις εἶχον λυθῆ τῆς ἐπιτάξεως καὶ εἶχον ἀνάγκην μεγάλων ἐπισκευῶν. Παρ' ὅλα ὅμως ταῦτα εὐθὺς ἀμέσως κατόρθωσεν ἡ Ἐταιρεία ἡμῶν διὰ συντόμων ἐπισκευῶν νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν τὰ ἀνεπίτακτα ἀτιμῶπλα τῆς εἰς τακτικὴν ὁρομολογία μεταξὺ τῶν κηρωτῶτων μερῶν τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν ἠσκέσθη δὲ μόνον εἰς τὰς ἰσοκρινεῖς γραμμὰς, ἀλλ' ἐζήτησε νὰ ἐπεκτείνῃ καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος τὰς ἐργασίας τῆς καὶ ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σὰς ἀναγγείλω, ὅτι ἡ Ἐταιρεία ἡμῶν εἶνε ἡ πρώτη καθιερωσάσα τακτικῶν ὁρομολόγων μεταξὺ Πειραιῶς—Πατρῶν—Νεαπόλεως—Μασσαλίας καὶ Βαρεκλώνης καὶ τανάτων, ἐκτελούμενον κατ' ἀρχὰς

ΣΤΑΔΙΟΥ 23

Ν. ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΡΑΠΤΗΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛ. ΣΟΦΙΑΣ

ΣΤΑΔΙΟΥ 23

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΟΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ Γ. ΛΙΑΚΟΥ

ΧΑΛΑΙΤΕΧΝΑΙ ΡΑΠΤΑΙ ΤΗΣ Β. ΑΥΛΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 34

Πλουσιωτάτη Συλλογή ύφασμάτων εις όλα τα γούστα και όλους τους χρωματισμούς.

Εκεί ή συνάντησις όλων τών κομψώς ένδυομένων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΡΑΝΙΩΤΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

Σ ΟΜΗΡΟΥ Σ

Τό μοναδικόν τών Αθηνών ήλεκτροκίνητον άτελέ.

Εξαγωγή οδόντων όλως άνοδύνας.

Κατασκευή οδοντοστοιχιών ήγγυημένη.

Θεραπεία στόματος άποτελεσματική.

ΟΜΗΡΟΥ Σ—ΑΘΗΝΑΙ

Modes Chapeaux

ΕΠΗΛΕΘΟΝΗΣ ΜΑΝΤΟΥΚΑ

ΕΡΜΟΥ 38

Τά νεότερα και τελειότερα Παρισινά μοντέλα εις όλα τα γούστα και σχήματα.

38—ΕΡΜΟΥ—38

ΜΕΓΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

“Ο ΣΥΓΓΡΟΣ”

Αριθμός 6—ΠΑΤΗΣΙΩΝ—Αριθμός 6

Ανακαινισθέν τελείως επανέλαβε τας εργασίας του.